

Naša anketa

Na konci januára sa v relácii RTVS „Večera s Havranom“ uskutočnil medzi moderátorom a náčelníkom generálneho štábu Milanom Maximom tento rozhovor:

Moderátor: – Má dnes Armáda SR zameraného nepriateľa, proti ktorému sa špecificky pripravuje?

M. Maxim: – Táto hrozba prichádza z východu!

Moderátor: – Čiže hovoríme o Rusku?

M. Maxim: – Hovoríme o Rusku!

Keďže moderátor Havran nepoložil tú najpodstatnejšiu otázku, tak si ju položíme my:

Čím je nám Rusko také nebezpečné?

Ján Kašica, tajomník ObIV SZPB, Zvolen: – Štát, ktorý má hospodárske záujmy v inom štáte a nevie sa dohodnúť normálnou cestou, snaží sa to riešiť vojensky. Väčšinou sa vždy jedná o suroviny, vodu a pôdu. Pred vojenským zásahom vstupuje do hry intenzívna kampaň masmédií, ktorou sa obyvatelstvu podsúvajú rôzne poloprávdy a dezinformácie, aby bol adresát agresie v očiach obyčajného človeka vykreslený čo najnegatívnejšie.

V dnešnej dobe sa tento model používa voči RF. Paralelne s tým sa agresori postupnými krokmi blížia k hraniciam Ruska. Kto teda zvyšuje napätie, kto si želá vojnu a slovenské obete? Odpoveď si dá každý čitateľ sám.

Jozef Petráš, predseda ObIV SZPB, Trnava: – Myslím si, že verejnoprávna televízia by také „stupidity“, ako „Večera s Havranom“ nemala vysieľať. Za toto nemienim platiť koncesionárske poplatky. Čím je Rusko pre nás nebezpečné? V tom, že vďaka rozvahe jeho prezidenta ešte nebol vyvolaný vojnový konflikt v Európe, o ktorý sa určité agresívne sily vo svete aj u nás usilujú.

Václav Homišan, predseda ObIV SZPB, Stará Ľubovňa: – Je to len triviálne tvrdenie našej generality, že je Rusko pre nás nebezpečné. Zrejme sa asi chceme zavďačiť veleniu najväčšieho agresívneho paktu na našej planéte NATO a expanznej politike USA. Kapitalizmus je v koncoch a nikdy sa nezmieri s tým, aj za cenu vojnového konfliktu. NATO sa stále približuje k ruským hraniciam. Ale na Rusko nemá dostatočný vojenský potenciál. Čo ich asi najviac štvie. Ja si myslím, že preto počujeme takéto vyhlásenia.

Ján Páček, predseda ObIV SZPB, Banská Bystrica: – Nikdy, ani pri vojenských cvičeniach, sme nepriateľa nepomenovali názvom existujúceho štátu.

(Pokračovanie na str. 3)

Perlička

Centrum Londýna vo vojnovom strachu

Tí, čo vojnu zažili sa vrátili do spomienok a tí, čo nie, už vedia, aké to je báť sa o život.

Londýnska polícia musela uzavrieť centrum mesta pre nález bomby z druhej svetovej vojny. Tú objavil bagrista priamo v Temži. Vraj taký strach ešte nemal, keď mal zrazu na lyžici okrem bahna a odpadkov aj 60 x 30 centimetrov veľkú nálož.

Operácia si vyžiadala uzavretie dvoch mostov aj evakuáciu okolia – v meste vznikol poriadny dopravný kolaps. Britské vojnové námorníctvo nálož odviezlo a bezpečne odpálilo. Situácia sa dostala do bežného stavu približne po desiatich hodinách.

Nevybuchnuté bomby sa stále vo svete objavujú. Len nedávno pocítili rovnaký strach obyvatelia mesta Surigao na Filipínach a aj v meste Augsburg v Nemecku.

A. Mikundová, zdroj: mirror.co.uk

Oslavy oslobodenia s piatimi klubmi vojenskej histórie

Delegácia Oblastného výboru SZPB v Brezne pri pomníku padlých v 2. svetovej vojne na Námestí gen. M. R. Štefánika.

V posledný januárový piatok sa za účasti osloboditeľov, predstaviteľov velvyslanectiev Ruska a Rumunska, konali v meste Brezno oslavy 72. výročia jeho oslobodenia. Bolo preto prirodzené, že tu zazneli aj štátne hymny Ruska a Rumunska.

Počas pietneho aktu pri pomníku padlých v 2. svetovej vojne na Námestí gen. M. R. Štefánika sa k prítomným prihovril primátor mesta Tomáš Ábel a predseda

Oblastného výboru SZPB v Brezne Jaroslav Demian.

Oslavy pokračovali ukázkou oslobodzovacieho boja v mestskom parku, ktorú predviedli kluby vojenskej histórie – ČSEA Kolíňany, Anthropoid Mýto Pod Ďumbierom, Ostrô Ružomberok, Feldgrau Bratislava a členovia historického partizánskeho oddielu partizánskej brigády Chruščov.

Daniel Rakýta, snímka Stanislav Spáč

Zomrel posledný pilot pluku „Normandia-Nemen“

Posledný pilot legendárneho francúzskeho leteckého pluku „Normandia-Nemen“ Gael Taburet zomrel 10. februára vo Francúzsku vo veku nedožitých 98 rokov, oznámili noviny Ouest France.

„Bol posledným zo živých letcov „Normandie-Nemen“, ktorých bolo 99, a z ktorých 42 padlo“, napísal René Godard, autor knihy o dejinách pluku.

Do pluku sa dostal ako dobrovoľník v januári 1944. V apríli bol zaradený k tretej eskadre a na prvý bojový let ho vyslali v júni 1944. Hneď pri ňom dosia-

hol prvé vzdušné víťazstvo, zostrelil FW-190. Celkovo má na štíte šesť víťazstiev, z toho dve lietadlá zostrelil sám a štyri v skupine so svojimi druhmi.

Po vojne zostal Taburet slúžiť v pluku, riadil bojové operácie „Normandie-Nemen“ v Indočínskej vojne. Do zálohy odišiel v roku 1963 v hodnosti plukovník.

Gael Taburet bol vyznamenaný radom Čestnej légie, Vojenským krížom, Radom Červenej hviezdy, Radom vlasteneckej vojny 1. stupňa, Radom Červenej zástavy, medailou Za víťazstvo nad Nemeckom vo Veľkej vlasteneckej vojne 1941–1945 a medailou Za dobyté Königsbergu.

Podľa ria.ru, 13. 2. 2017

O Normandii-Nemen

Piloti pluku Normandia-Nemen uskutočnili vyše 5 000 bojových letov, vstúpili do 869 vzdušných súbojov a zostrelili 273 lietadiel protivníka.

Štyria piloti pluku sa stali Hrdinami ZSSR – Marcel Albert, Roland de La Poype, Jacques André a Marcel Lefèvre.

O žalostnom stave armády USA

„Práve v tomto momente“ sú bojochopné len tri z 58 pozemných brigád US Army, prezradil zástupca náčelníka štábu pozemných vojsk generál Daniel Allyn.

Zdôraznil, že „údaje sú práve také“. Len 5-tim percentám jednotiek nie je treba doplnkovej prípravy, výstroja a dokončovania, aby mohli okamžite vstúpiť do boja, vyhlásil v americkom senáte.

Čo sa týka námorného letectva, o tom zase admirál William Moran tvrdí, že do 30 % stíhačov vojenského námorníctva nie je pripravených na let. Lenže list Stars and Stripes, ktorý vychádza z iných verejných zdrojov, tvrdí, že nefunkčných je až 53 % lietadiel vojenského námorníctva. Iné médiá už dávnejšie tvrdili, že lietať nemôže až 60 % palubných stíhačov F/A-18 Hornet a Super Hornet. Pentagon vraj nemá prostriedky na ich opravy.

O znížení bojovej pripravenosti hovoria aj vzdušné sily a zbor námornej pechoty. Vzdušné sily to konkretizovali údajom, že im chýba 1 555 pilotov, z toho 723 stíhacích pilotov.

Generál Stephen Wilson vyhlásil, že na obnovenie potrebnej úrovne bojochopnosti amerických ozbrojených síl bude treba 6–8 rokov, za predpokladu, že sa nevyhnutné opatrenia prijmú už teraz.

Podľa vz.ru, 7. 2. 2017

Na zamyslenie:

Dôvod existencie NATO: USA v Európe, Nemecko pod kontrolou a Rusko za plotom.

ISSN 03223-2018

9 770323 201002 04

Moskva vyložila karty na stôl

Pred rozhovormi s USA o otázke Donbasu Sergej Lavrov objasnil celkovú pozíciu Moskvy pri riešení situácie na Ukrajine. Moskva navrhuje Západu „zatvoriť ukrajinský projekt“ a vrátiť sa tam, kde je jeho historické miesto, – do zóny vplyvu Ruska. Pričom je problematické nevšimnúť si, že v opačnom prípade je Kremľ pripravený počkať si a vrátiť sa k tomuto rozhovoru až o niekoľko rokov.

V širokospektrálnom rozhovore ministra zahraničia pre jednu z ruských televízií bola najvýznamnejšou témou ukrajinskej krízy. Oficiálna rétorika Moskvy sa v tejto otázke vyznačuje zvýšenou úrovňou tvrdosti, miestami prechádzajúcou do dvojzmyselnej irónie. Na potvrdenie toho si stačí spomenúť na nedávny komentár tlačového tajomníka ruského prezidenta, že Kremľ sa nezaobrá „rátaním munície“ domobrancov, len dúfa, že „munícia im vystačí na to, aby odpovedali na agresívne činy ozbrojených síl Ukrajiny“.

Základné znaky postoja ruského ministra:

Po prvé, plná zodpovednosť za prebiehajúce zostrenie bojov je na ukrajinskej strane. Pri tom sa zdôrazňuje, že eskaláciu v značnej miere vyprovokovali dobrovoľnícke prapory, ktoré ani nie sú podriadené OS Ukrajiny.

Po druhé, stiahnutie značnej

miery zodpovednosti za situáciu zo strany Západu. Konkrétne ruský minister poznamenal objektivnosť a nepredpojatosť misie OBSE. Kremľ tým v podstate vráza klin medzi Kyjev a jeho podporovateľov na Západe.

Po tretie, návrat k myšlienke decentralizácie Ukrajiny ako metóde uregulovania situácie. Zaujímavé je to, že S. Lavrov pri tom neakcentuje Minské dohody, ktoré poskytujú republikám Donbasu širokú autonómiu, ale návrhy z apríla 2014, ktoré boli, mimochodom, podporené aj západnými štátmi.

Pred rozhovormi s USA, ktoré sú naplánované na najbližšiu dobu, sa táto tvrdá pozícia Ruska zakladá na niekoľkých bodoch.

Prvý: Ukrajina je zóna vplyvu Ruska. Všetkým ostatným sa navrhuje vzdať sa od tohto projektu, ktorý v ostatných rokoch predviedol svoju bezperspek-

tívnosť a ktorý len ťahá financie a neprináša žiadne výhody. Moskva je v tomto prípade pripravená „zabudnúť“ a prepáčiť“ všetky problémy, ktoré jej boli z daného dôvodu spôsobené.

Druhý: Moskva bude riešiť ukrajinský problém podľa seba. Nástrojom bude decentralizácia. K čomu to vo výsledku privedie – k dezintegrácii Ukrajiny alebo k novému zostaveniu Ukrajiny, to je záležitosťou Ruska.

Tretí: Ak Západ (vrátane Ruska) nie je pripravený prijať ruské návrhy, tak Moskva je pripravená vyčakať si ešte niekoľko rokov, kým ten nedokončí svoj „beh po hrablích“. Práve takto treba hodnotiť absolútne prieťahľavý (a úplne jediný) náznak Lavrova s pripomenutím diskusie na jar 2014. Tri roky tvrdej opozície a rôznych provokácií vrátilo všetkých na samý začiatok.

Moskva týmto svoje karty vyložila, teraz je rad na Washingtone. *Podľa vz.ru, 12. 2. 2017*

Ako Západ prešvihol 7 krokov Putina v Stredomorí?

Podľa francúzskeho Liberté Politique ide o tieto kroky:

1. Pripojenie Krymu – práve ním sa vraj v roku 2014 založila táto stredomorská politika.

2. Sýria. Faktom je prítomnosť ruských vojakov na základniach Tartus a Latakia.

3. Turecko. Zostrelenie ruského Su-24 sa pre tureckého prezidenta R. T. Erdogana stalo výborným školením, že s Ruskom je lepšie dohodnúť sa, ako ho provokovať... Rusi týmto získali slobodu pohybu cez Bospor a Dardanely.

4. Ďalej pri tomto kroku treba vidieť aj zblíženie sa Ruska s Asadom a Egyptom. Egypt začal v OSN hlasovať tak, ako Rusko, a nie ako Saudská Arábia. Egypt dokonca nepodporil saudskú operáciu v Jemene

a na svojom území zorganizoval spoločné cvičenie s ruskými výsadbákmi.

5. Zaujímavé tiež je, kde tieto manévry prebiehali? Bolo to na hranici s Líbyou a tam, kde pôsobí generál Khalifa Haftar, ktorý neuznáva Európsku úniu. Pod svojou správou má aj hlbokovodný prístav Tobruk, ktorý by sa v perspektíve mohol stať prístavom aj pre ruské plavidlá. Osobitne pre ponorky.

6. Rusi si vraj predsavzali využívať aj alžírsku základňu v Mers-el-Kebir. Alžírsko totiž v roku 2013 možnosť zachádzania sem ruským plavidlám pozastavilo, no svet sa mení.

7. krok je spojený s návšte-

vou marockého kráľa Mohammeda VI. v Moskve, v marci 2016. Zaznelo tam vtedy, že Kremľ registruje problematiku Maroka o Západnej Sahare (bývalá španielska kolónia, ktorá je dnes de facto kontrolovaná Marokom).

Čo je tu dôležité? Že pri Maroku i Západnej Sahare už hovoríme o atlantickom pobreží.

Na základe tohto Francúzi prichádzajú s takýmto vysvetlením 7-krokovej stratégie V. Putina: Zabezpečiť si priechod cez Bospor a Dardanely s doplnovaním zásob v Sýrii i Egypte, potom, ak to bude treba, vstup do Líbye, Alžírka a cez Marokáncov vstup do Atlantického oceánu. Čiže do tyla vojsk NATO!!!

Námorný pešiak USA dáva za príklad ruskú armádu

Kapitán námornej pechoty Joshua Waddell napísal článok pre Marine Corps Gazette, v ktorom skritizoval obrannú politiku Spojených štátov, poznamenávajúc, že ruská armáda bojuje pri menšom rozpočte omnoho efektívnejšie.

Poznamenal, že Pentagon je „posadnutý obrovskými výdajmi“ na obranu a taktiež progresívnymi technológiami, no iné parametre si nevšima. Preto vraj výsledky nedávnych vojenských kampaní dostali nesprávne hodnotenie. Vyhlásil, že sa treba zmieriť s faktom, že USA „prehrali vojny v Iraku i Afganistane“. „Nedokáza-

li sme taktické víťazstvo zmeniť na operačný a strategický úspech“, cituje jeho slová RIA Novosti.

Waddell vyhlásil, že USA nazývajú svoju armádu najsilnejšou len kvôli obrovským výdajom, čo jej však vôbec nezaručuje vojenské úspechy, pretože tank M1A1 je likvidovaný granátom za 20 dolárov

a mnohomiliardová lietadlová loď salvou rakiet.

J. Waddell zároveň poukazuje na Rusko, ktoré vyčleňuje na obranu dvojnásobne menšie prostriedky, ako dostávajú samotné US Navy, no napriek tomu postavilo USA „do trápneho postavenia“ v Sýrii.

Pripomeňme si, že západné médiá v septembri 2016 predpovedali Spojeným štátom v hypotetickej vojne s Ruskom porážku.

Podľa vz.ru, 11. 2. 2017

Čo píšu iní

■ Islam v Holandsku prirovnali k nacizmu

Holandský protiimigračne zameraný politik Geert Wilders v nedeľu 12. 2. potvrdil, že sa bude zasadzovať za zákaz islamu v Holandsku.

„Islamská ideológia je zrejme ešte nebezpečnejšia než nacizmus“, povedal v televíznom rozhovore odvolávajúc sa pritom na nemecký nacistický režim.

V rozhovore pred parlamentnými voľbami Wilders (šéf krajnej pravicovej Strany slobody) obhajoval zatváranie mešít a zákaz Koránu, ktorý prirovnával ku knihe „Mein Kampf“ Adolfa Hitlera.

Podľa aktualne.atlas.sk, 12. 2. 2017

■ USA: pred zápasom Pohára federácií spievali hymnu Tretej ríše

V Lahajne išlo o zápas medzi tenistkami USA a Nemicka, pred ktorým spevák naživo spieval starú verziu nemeckej hymny, ktorá sa používala v časech Tretej ríše a po 2. sv. vojne bola zakázaná (video: <http://www.vz.ru/news/2017/2/12/857698.html>). Americkí diváci ju po doznení odmenili potleskom.

Tenisová asociácia USA (USTA) sa športovkyniam a divákovi ospravedlnila. „Táto chyba sa už nezopakuje“, znie oznam v blogu USTA na Twitteri.

Nemecko odpovedalo stručne, že „v to dúfa“. Takáto reakcia podnietila USTA, aby sa opätovne obrátila na nemeckých kolegov: „Môžeme vás ubezpečiť, že sa to naozaj nestane. Ešte raz sa vám ospravedľujeme.“

Súčasná hymna Nemecka je treťou slohou „Piesne Nemcov“, napísanou Augustom Heinrichom Hoffmanom von Fallerslebenom na hudbu Josepha Haydna. V Tretej ríši (Od roku 1922) sa hymnou stala prvá sloha tohto diela. Zakázaná bola od roku 1945.

Podľa ria.ru, 12. 2. 2017

■ V Hitlerovom rodnom meste hľadali jeho dvojníka

Rakúska polícia hľadala (a už aj našla) chlapíka, ktorý sa zamaskovaný na Hitlera prechádzal po Braunau am Inn, ktoré je rodným mestom nemeckého diktátora. Informovali o tom „Oberösterreichische Nachrichten“.

Očiti svedkovia hovoria, že mladý človek vo veku 25–30 rokov s charakteristickými fúzikmi a účesom sa fotografoval pred domom, v ktorom sa Hitler narodil a že si v obchode s knihami prezeral časopisy o 2. sv. vojne. V bare, ktorý chlapík navštevuje, ho poznajú ako „Haralda Hitlera“.

Regionálna prokuratúra sa k tomu vyjadrila nasledovne: „Glorifikovať osobnosť Adolfa Hitlera pred očami iných je zločin.“

Podľa ria.ru, 11. 2. 2017

■ Kyjev upozornil Poliakov, že nie je možné vzdať sa UPA

Ukrajina sa nechystá vzdať Ukrajinskej povstaleckej armády, vyhlásil poľským médiám riaditeľ Inštitútu národnej pamäte štátu Vladimír Vjatrovič a informoval, že v krajine sa začína informačno-vzdelávací kampaň k 75. výročiu UPA, počas ktorej bude ľudom ukázaná účasť organizácií „v boji proti komunistom i Sovietskemu zväzu i nacistom i hitlerovskému Nemecku“, uvádza Poľské rádio.

Vjatrovič prezradil, že poukázané bude aj na temné stránky v dejinách UPA, vrátane akcií proti Poliakov na Volyni a vo východnej Haliči. „Jedným z elementov tejto kampane je popularizácia archívov, obsahujúcich dokumenty tak o hrdinských činoch UPA, ako aj o ňou spáchaných zločinoch“, povedal.

UPA je podľa neho „neoddeliteľnou časťou dejín“ štátu, organizácia sa „bila za slobodu Ukrajiny vo veľmi zložitých podmienkach“, vzdorovala naraz dvom totalitným režimom. „Požiadavky a šikanovanie, ktoré Ukrajinci počujú od Jaroslava Kaczynského a ďalších politikov na tému vzdania sa tejto súčasť dejín, umožňujú predpokladať, že títo politici nechcú, aby Ukrajina bola silný a slobodný štát“, povedal Vjatrovič.

* * *

Líder poľskej vláducej strany J. Kaczynski predtým vyhlásil, že vzťah Poľska a Ukrajiny bude limitovaný ponímaním Kyjevom úlohy UPA, spáchanújacej „hrozné zločiny proti Poliakov“ a pre poľské médiá povedal, že „na Ukrajine je vytvorený kult človeka, ktorý je vinný z genocídy Poliakov“. „Porošenkovi som jasne povedal, že s Banderom do Európy nepôjdu“.

Podľa vz.ru, 9. 2. 2017

(Pokračovanie na str. 4)

Matičari boli u nás úprimne ohúrení

V stredu 15. februára predseda SZPB Pavol Sečkář privítal predsedu Matice slovenskej Mariána Tkáča a predsedu dozorného výboru MS Štefana Martinkoviča.

Hlavným podnetom tohto stretnutia bola prehliadka výstavnej expozície „Za slobodu“, počas ktorej bola nastolená aj otázka „A prečo nie sme ešte partneri?“

Práve obsah expozície, ktorou ich sprevádzal kurátor Ladislav Skrak, totiž ukázal, koľko toho majú obe organizácie spoločné. Matičiarov nesmierne zaujali panely a artefakty meruôsmych rokov a 1. odboja (M. R. Štefánik...). Dokonca tak, že predsedu SZPB požiadali, aby sem mohli prichádzať aj so svojimi členmi a návštevmi. Taktiež sa im zapáčili priestory SZPB, pričom sa vyjadrovali, že by privítali, ak by mohli zasadačku SZPB využívať aj na rokovanie svojich orgánov.

Predseda SZPB dobre počúval, ako sa predseda MS vyjadruje

o dátume 14. marec 1939, o SNP... O SNP napríklad povedal, že „Tak, či tak je dobré, že Povstanie bolo, lebo čo by bolo bez povstania?“ a sám si na to odpovedal: „Beneš by nás, polovicu Slovákov, vyviezol na Sibír. Keby bolo Povstanie vyhralo..., tak aj postavenie Slovenska voči Benešovi, by zrejme

bolo lepšie“. Ďalej konštatoval, že „do roku 1960 sme prišli o všetky výdobytky! K roku 1960 Novotný (Antonín, prezident ČSR a ČSSR) zrušil všetko!“

Veľmi razantné bolo vyjadrenie Mariána Tkáča k úrovni školstva: „...naše školstvo je na figu, pokiaľ ide o dejiny“. P. Sečkář na to reagoval tým, čo vyslovil na sneme Smeru SD. Otázkou „ako môžu nenaucení, učiť naše deti“?

V Budapešti pochodovali maďarskí neonacisti

Vyššie 600 maďarských neonacistov v čiernych odevoch si 11. februára pochodom v Budapešti pripomenulo výročie neúspešného pokusu prelomenia obklúčenia Červenou armádou na Budíne zvyškami nemeckých obrancov a maďarských fašistov Ferenc Szálasiho v roku 1944.

Podľa internetového vydania ľavicového denníka Népszava, na podujatí, ktoré organizátori nazývajú Dňom cti, sa zúčastnila aj delegácia Mládežníckeho hnutia 64 stolíc, ktoré je spojencom ultrapravicovej parlamentnej strany Jobbik. Jedným zo zahraničných hostí zhromaždenia bol aj nemecký neonacista Matthias Fischer, ktorý svoj prejav uzavrel Szállasiho pozdravom „Kitartás!“ (vydržať). Jeden z rečníkov

vyzdvihoval vtedajšie nemecké jednotky Waffen SS.

Na neďalekom Budínskom hrade sa v rovnakom čase konala demonštrácia niekoľkých desiatok antifášistov. Jeden z organizátorov tohto podujatia Attila Vajnai pre Népszavu uviedol, že skupina neonacistov provokovala antifášistov nacistickým pozdravom. Viaceri mali protizákonným spôsobom zahalené tváre a niektorí mali pripnuté odznaky SS, čo je zakázaný symbol v Maďarsku, preto Vajnai podal na nich trestné oznámenie.

Zvyšky pôvodných asi 100-tisíc nemeckých a maďarských obrancov sa 11. februára 1944 v sprievode stoviek civilistov pokúsili prelomiť obklúčenie a cez kopcovitý terén utiecť na Západ.

Podľa internetového vydania ľavicového denníka Népszava, 12. 2. 2017

NR SR potvrdila vyslanie vojakov do výcvikovej misie

Vyslanie do 152 profesionálnych vojakov do výcvikovej misie v Lotyšsku schválili poslanci NR SR. Slovenská republika tak naplní svoj záväzok z minuloročného samitu NATO vo Varšave.

Slovenskí vojaci budú v Pobaltsku pôsobiť v druhom štvrtroku tohto roku v rámci spoločnej výcvikovej misie krajín Vyšehradskej štvorky. Zapoja sa tak do opatrení na posilnenie kolektívnej obrany Severoatlantickej aliancie na jej východnej hranici, a to spoločne s ďalšími spojeneckými vojskami, ktoré už v regióne pôsobia alebo sa doň chystajú.

Výcvik bude zameraný na rozvoj interoperability ozbrojených síl jednotlivých spojencov, pričom slovenskí vojaci si preveria aj svoje spôsobilosti. V Pobaltsku budú slovenskí vojaci pôsobiť od apríla do konca júna 2017.

Česká republika vyslala svojich vojakov do Pobaltska v prvom štvrtroku, Maďarsko vyšle vojakov v treťom a Poľsko v štvrtom štvrtroku tohto roku.

Podľa mosr.sk, 2. 2. 2017

O lotyšskom dobrodružstve z prvých úst

Veliteľ zoskupenia OS USA Ben Hodges: „My to berieme absolútne vážne. Toto nie je len cvičenie. Toto všetko sem bolo dopravené na to, aby bolo vyslané strategické posolstvo Rusom – vy nesmiete porušovať suverenitu členov NATO. Som presvedčený, že v Moskve všetko pochopia.“

Napísali nám

Tichá propaganda fašizmu

V poslednom čase niektorí autori článkov v tlači často spomínajú Hitlera a s lútosťou sa zamýšľajú nad tým, čo urobiť s jeho vilou, či honosnú stavbu zachovať pre ďalšie generácie, alebo ju zbúrať...

V tlači prebehlo aj pochvalné uznanie propagandistu nacizmu a vojnového zločincina Josepha Goebbelsa, ktorý otrávil svoju rodinu a spáchal samovraždu.

V prílohe denníka Pravda z 9. 2. 2017 MAGAZÍN veterinár Pavol Fabián uvádza, že najlepší priateľ Hitlera bol pes-vlčiak. Vysvetľujeme si to tak, že jeho láska k zvieratám znamená propagovanie kladných stránok Hitlera?

Josef Janský, predseda ObIV SZPB Galanta

Naša anketa

(Dokončenie zo str. 1)

Uvádzať sa len protivník, záškodník, terorista atď. Takže náčelník generálneho štábu tu naozaj prekročil Rubikon.

Ak by som mal priamo odpovedať na položenú otázku, tak pre nás Rusko nie je nebezpečné, nebezpečné je len pre tých, ktorým dochádzajú nerastné suroviny a majú snahu ich získať za akúkoľvek cenu. Osobitne v krajinách s lacnou pracovnou silou, čiže opätovne sa im žiada získať späť svoje kolónie, ktoré ich živili a na úkor ktorých sa vždy obohacovali.

Jaroslav Bulko, predseda ObIV SZPB, Žiar nad Hronom:

– Keď najvyšší odborný predstaviteľ armády na otázku, či má armáda SR zafinancovaného nepriateľa odpovie, že hrozba prichádza z východu a konkrétne z Ruska, tak toto jeho tvrdenie je veľmi odvážne. Myslím si, že vláda SR by mala k nemu zaujať stanovisko!

Mária Jendrušáková, tajomníčka ObIV SZPB, Vranov-N/T.: – Ja osobne nevidím žiadnu priamu hrozbu z Ruska. Hrozbu sú skôr základne NATO v Poľsku a Maďarsku.

Štefan Novák, tajomník ZO SZPB, Dolný Kubín: – Ja mám v tom jasno. Otázku by som položil našej vláde na čele s predsedom R. Ficom, ako aj ministrom obrany SR, aby sa oficiálne vyjadrili, kto je našim aktuálnym nepriateľom, a čo nám od neho hrozí? Potom by sme si to mohli konfrontovať s týmto Maximovým stanoviskom.

Myslím si, že naša vláda sa nestavia k Rusku ako k nepriateľovi, od ktorého očakávame hrozbu, či dokonca priame ozbrojené nebezpečenstvo. Žiaľ, náčelník generálneho štábu opakuje len to, čo má zakotvené vo svojich dokumentoch... Ako mnohí čelní predstavitelia vlády, ani on nemôže, alebo nechce, verejne konfrontovať osobný názor na dané záležitosti.

Jozef Pupala, predseda ZO SZPB, Čierny Potok: – Nám

Rusko nie je nebezpečné ničím. Ale Slovensku so základňami NATO je nebezpečné určite. Veď tie tu nie sú na potechu, sú tu na zabíjanie východných Slovanov.

Náš zaoceánsky „brat“ vynakladá na zbrojenie 8–10-krát viac ako Ruská federácia. Aj to je dôvod, prečo nás „musia Rusi ohrozovať“! Potrebuje vyprázdniť zbrojné sklady, aby ich potom zase naplnil kvôli ďalším a ďalším ruským „hrozbám“.

Bábky, kolaboranti a americkou vládou dotované mimovládky nás neustále varujú: „Rusko nás ohrozuje“! Správne, ich áno, ale nás určite nie!

Je zaujímavé, že všade, kam vstúpi „americká demokracia“, tam všade tečie krv potokom. No a ním sa „demokratom“ vracajú investované doláriky aj so ziskom.

Ján Šteuček, člen ZO SZPB, Sučany: – Túto reláciu som sledoval a 2. 2. 2017 som doručil „Rade pre vysielanie a retransmisii“ SR SŤAŽNOSŤ pre jednostrannú zaujatú reláciu a tiež pre „nevysvetliteľný dôvod“ označenia náčelnikom GŠ OS SR Rusko za „VOJENSKÚ HROZBU PRE SR“.

Ján Kochan, predseda ZO SZPB gen. Viesta Revúca: – Kto sa venoval slovenskej literatúre vie, že Ján Kollár už v 19. storočí napísal Slávy dcéru z lásky ku slovenskej vzájomnosti (...neb raději k velikému přichyl tomu tam se dubisku, jenž vzdoruje zhoubným až dosaváde časům.).

Vieme o aké ide dubisko, ku ktorému sa máme prichýliť. Iba chorý mozog môže očakávať nebezpečenstvo z východu. Rusko, aj proti Napoleonovi či Hitlerovi sa iba bránilo, ani jednu vojnu nezačalo. Pri rozpade socialistického bloku sa rozpadla Varšavská zmluva s tým, že sa rozpustí aj NATO. Nestalo sa tak. Takže kto sa chystá na vojnu? Nám sa treba k tomu dubisku prichýliť a nie podnecovať proti nemu vážne.

Zlatica Mráziková, členka ZO SZPB, Partizánska Ľupča: – Rusko vždy malo charakter obranného, nie útočného štátu. Štáty s týmto charakterom, kam patrí aj Slovensko, žijú v mieri a nechcú vojnu! Sú bezpečné!

Strach z nebezpečenstva ide z vojsk NATO, ktoré napriek záväzku, že sa nebudú rozširovať, rozšírili sa až k hraniciam Ruska.

Nebezpečne namierený náčelník Maxim ma vydesil s opačným videním stavu veci. Už len dúfam, že nový prezident USA si váži svetový mier viac, ako jeho predchodca a preto odvolá vojská NATO z okolia Ruska.

Jozef Cerovský, predseda ObIV SZPB, Lučenec: – Rusko je nám menej nebezpečné, ako ktorýkoľvek štát mimo EÚ a NATO. Myslím si, že hlavné slovo v NATO majú Spojené štáty a ostatní sa musia podriadiť.

Môžeme si položiť aj otázku, že kedy Rusko ohrozovalo Československo, alebo Slovensko v období, keď sme neboli vo Varšavskej zmluve?

Záver je veľmi jednoduchý, Rusko nám vôbec nie je nebezpečné!

Marián Lukáč, tajomník ObIV SZPB, Michalovce: – Zhodou okolností som aj ja pozeral túto reláciu, ktorá ma nadchla významom pre život našej armády.

Bolo mi neznáme a nezrozumiteľné, že práve náčelník GŠ sa vyjadril k tomu, čo iní diskutujúci neurobili. Myslím si, že v minulosti, kým sa nestal jedným z jastrabov NATO, tak bol veľkým zástancom práve Ruska. Napríklad, keď velil vojskám, či už v Michalovciach...

Ja osobne necítim žiadne nebezpečenstvo od Ruska! Práve naopak, mám v ňom záruku, že nedovolí, aby sa NATO pod vedením USA rozťahovalo na nekontrolovateľnú veľkosť.

Július Ragán, tajomník ZO SZPB Kráľovský Chlmec: – Nemyslím si, žeby práve Rusko prinášalo nebezpečenstvo pre našu krajinu. Skôr by som sa zaoberal myšlienkou, aby sa terajší obrancovia mieru na celom svete nestali agresormi.

Štefan Tichý, tajomník ObIV SZPB, Martin: – Rusko je naozaj veľmi nebezpečné! Čím? No predsa svojim surovinným bohatstvom! Má totiž prvky celej Mendelejevovej tabuľky a to „kole“ oči americkým jastrabom.

(Pokračovanie zo str. 2)

■ V divadelnom predstavení „proti extrémizmu“ pre študentov umiestnili sochu Panny Márie pred hákový kríž. Čo má vyjadrovať táto symbolika? Kompetentní mlčia

Na Generálnu prokuratúru SR (GP SR) bol podaný podnet pre podrobenie zo spáchania trestného činu hanobenia rasy, národa a presvedčenia. Dôvodom je scéna z inscenácie SND Natálka, ktorú herci predviedli aj na Gymnáziu v Pezinku. V samotnej inscenácii je na tabuli nakreslený hákový kríž, ktorý je prekrytý kresťanskou sochou Nepoškvrnenej Panny Márie.

Podnet na GP SR podal Igor Cagaň, ku ktorému sa pridal bývalý kandidát na ombudsmana a predseda Aliancie za nedelňu Anton Čulen. Podľa informácií webu SND je inscenácia Natálka príbehom o živom a temperamentnom dievčatku. Avšak štyria mladíci sa rozhodli, že do domu, v ktorom býva rómska rodina, hodia Molotovov kokteil. Následky ničivého požiaru poznačili celú rodinu. Nielen fyzicky, ale najmä psychicky. K uvedenému činu došlo v roku 2009 v Českej republike.

Dramaturgička spolu s režisérom a hercami sa snažia cez inscenáciu Natálka vysvetliť korene myslenia extrémistov. Sporným však zostáva kontext statickej metafory, kedy je pred hákový kríž umiestnená kresťanská socha.

Podľa iniciátora podnetu Cagaňa socha pôsobí, že katolícke náboženstvo prikrýva zločin. „A tak ja osobne ako vyznávač rímskokatolíckeho vyznania, hlásiaci sa k Rímskokatolíckej cirkvi v SR, registrovanej podľa príslušného zákona, cítim sa byť touto obrazovou metaforou zhanobený pre svoje vyznanie a domnievam sa, že vykonaním hry na verejnosti mohlo dôjsť k zhanobeniu celej skupiny osôb pre ich náboženské vyznanie,“ vysvetlil.

Cagaň vo svojom podaní trestného oznámenia ďalej vysvetľuje: „do hlavy tvorcov inscenácie nevidím, avšak samotné vonkajšie znaky, ktoré možno objektívne popísať, vypovedajú o tom, že autori inscenácie a vystupujúci herci predmetným činom, či už vedome alebo nevedome, hrubo znevážili, potupili, urazili a pošpili na verejnosti, pred detským divákom, a možno i z osobitného motívu podľa § 140 písm. e) TZ z nenávisťi voči skupine osôb pre ich náboženské katolícke vyznanie, početnú skupinu príslušníkov katolíckeho vyznania na Slovensku, a sošku Nepoškvrnenej Panny Márie umiestnili pred hákový kríž, a tak vyjadrili motív, ktorý je známy katolíckym veriacim ako náboženský, podľa ktorého plášť Panny Márie prikrýva nepravosť – v náboženskom zmysle myslenú ako hriech, a tým navodili verejne dojem, že katolícke náboženstvo prikrývalo zločiny nacizmu, a v kontexte hry, že nebodaj zastieralo zločin kriminálnikov, ktorí ťažko ublížili na zdraví malotelej dvojročnej Natálie Kudrikovej z Vítkova v Českej republike.“

Hlavnaspravy.sk, 9. 2. 2017 (výňatok)

■ Soros: EÚ by mala Ukrajinu zatiahnuť do vojny, inak Ukrajina EÚ pochová

Je Rusko schopné obsadiť Ukrajinu počas dvoch týždňov? Áno. Čo tým získa? Získa 35 miliónov zmätených Ukrajincov, z ktorých je 15 až 20 percent infikovaných agresívnymi nacionalistickými a fašistickými ideami, a ďalej skrachovanú krajinu so zničenou infraštruktúrou.

Tak jedno, ako aj druhé, vyčerpáva zdroje, narušuje sociálnu súdržnosť a v konečnom efekte podvazuje možnosti Ruskej federácie o formovanie nového eurázijského sveta.

Eurasia24.cz, 8. 2. 2017 (výňatok)

■ Čína radí USA aby si pripomenuli dejiny 2. sv. vojny

Minister zahraničia Číny Wan I poradil Spojeným štátom, po vyhlásení štátneho tajomníka Rexa Tillersona o sporných ostrovoch Senkaku (Diàoyúidǎo), aby si osviežili pamäť o dejiny 2. sv. vojny.

„Ja chcem len pripomenúť americkým priateľom: osviežte si pamiatku dejín druhej svetovej vojny,“ povedal minister v odpovedi na otázku o možnosti vzniku vojenského konfliktu medzi Čínou a USA v Juhočínskom mori.

Wan I pripomenul, že podľa Káhirskej deklarácie z roku 1943 a Postupimskej deklarácie 1945 je Japonsko na základe výsledkov 2. sv. vojny povinné vrátiť Číne predtým jej odobraté územia, vrátane Spratleyovho súostrovia.

V roku 1946 si Peking pri súčinnosti Washingtonu naozaj pri navrátil suverenitu nad ostrovmi, no neskôr niektoré štáty nezákonným spôsobom obsadili časť súostrovia, čo spôsobilo napätie v Juhočínskom mori, uvádza RIA Novosti.

(Pokračovanie na str. 5)

Bašar Asad chce zásadne pomôcť Európe. No médiá mlčia!

Z rozhovoru, ktorý sýrsky prezident Bašar Asad poskytol Yahoo News, sme sa nemali dozvedieť to, čo je pre nás zásadné. Preto sú súvislosti okolo tohto rozhovoru dokonalou ukážkou, ako globálna mediálna mašinéria kontroluje tok informácií.

Asad v piatok 10. februára poskytol rozhovor povýšenec-kému dopisovateľovi Yahoo News (plné znenie tu: <https://www.yahoo.com/news/exclusive-yahoo-news-interview-president-100000514.html>), pri ktorom bola evidentná mimika a gestikulácia amerického novinára a na druhej strane pokorná pozícia sýrského prezidenta, ktorý ale Američana v ďalšej časti rozhovoru svojimi argumentmi absolútne „rozbil“ a zosmiešnil – vid'. Saudská Arábia, Kerry a blok ku „správe“ Amnestu International).

Čo sa z rozhovoru dostalo k bežnému občanovi Českej republiky a Slovenskej republiky? Toto: Asad odmietol Trumpom plánované bezpečnostné zóny v Sýrii.

Inak povedané, bežnému občanovi ČR a SR sa dostalo to,

čo z rozhovoru vybrala agentúra Reuters, od ktorej správu prevzala verejnoprávna ČTK a od tej zase rad novín, servery, rádií a televízií.

A čo sa bežný občan ČR a SR nedozvedel? Nedozvedel sa nič, čo bolo v rozhovore povedané o utečencoch!!!

„Toto je humanitárna katastrofa, vytvorená teroristami podporovanými Západom a samozrejme aj s regionálnou podporou zo strany Turecka, Kataru a Saudskej Arábie,“ reagoval Bašar Asad na novinárov pokus podsunúť prezidentovi zodpovednosť za migračnú krízu.

V ďalšej časti bola reč o migrantoch v kontexte imigračného dekrétu, ktorý dopisovateľ označil typickým účelovým výrazom „kontroverzný“. Na otázku, čo si o výnose Asad myslí, sýrsky prezident odpove-

vedal: „Je to americká záležitosť vyplývajúca zo suverenity amerického národa. Každý štát má právo zaviesť akékoľvek regulácie vstupu do krajiny.“ „Mojou zodpovednosťou je obnovenie stability a priviezť ich späť do Sýrie,“ povedal ďalej Asad.

Na otázku, či sú medzi utečencami teroristi, odpovedal: „Jednoznačne.“ Poukázal tiež na obrázky, dostupné na internete, o ktorých mainstreamové médiá zaryto mlčia: rovnakí teroristi, ktorí v Sýrii držia zbraň a zabíjajú ľudí, sú v Európe považovaní za mierumilovných utečencov.

Asad ďalej povedal, že jeho úlohou je priviesť utekajúcich Sýrčanov späť do ich krajiny, a nie napomáhať tomu, aby sa z nich stali migranti. A to všetkých... „Nevlastním túto krajinu, nie je to môj dom, nie je to moja firma, nie je to moja farma, je to štát všetkých Sýrčanov,“ uviedol Asad a podotkol, že aj amnestie treba brať na zreteľ ako súčasť zmierenia.

Podľa eurasia24.cz, 11. 2. 2017

Orbán: Rok 2016 priniesol koniec globalisticko-liberálnej hegemonie

Zmena vlády v Taliansku, maďarské referendum o utečenec-kých kvótach, americké volby a brexit jednoznačne svedčia o tom, že rok 2016 priniesol koniec globalisticko-liberálnej hegemonie. Vyhlásil to v Budapešti predseda maďarskej vlády Viktor Orbán v 19. výročnom prejave o stave spoločnosti.

Podľa ministerského predsedu sa rokom 2016 končí obdobie nadradenosti, peňazí, globálneho riadenia médií a sveta, ale aj otvorenej spoločnosti. „V mnohých krajinách toho už majú dosť,“ zdôraznil V. Orbán, ktorý konkrétne menoval Spojené štáty, Holandsko, Rakúsko a Francúzsko.

Európska únia je v kríze, dodal premiér, podľa ktorého sa národy vzbúrili proti zástancom globalizácie a stredné vrstvy proti elite. Občianske združenia, ktoré slúžia „otvo-

reným spoločnostiam“, spolu s prevádzkami organizujú dovoz migrantov do Európy, oslabujú tak národné vlády, tvrdí V. Orbán.

Predseda vlády pripomenul, že za súčasnými úspechmi krajiny je maďarský model, ktorého charakteristikou je odvaha. „My sme boli tí, ktorí sme sa ako prví vzopreli Medzinárodnému menovému fondu (MMF), zdaniť sme banky, postavili sme sa proti devízovým úverom, proti poskytovateľom energií, proti Bruselu a my sme

ako prví znížili režijné náklady domácností,“ menoval V. Orbán a zdôraznil, že nie je zanedbateľné ani to, že Maďarsko ubránilo seba i Európu od migrantov.

„Skutočných utečencov prijímame aj my,“ povedal premiér, ktorý s nádychom humoru podotkol, že vývoj migračnej situácie na našom kontinente bude natoľko neznesiteľný, že Maďarsko bude prijímať ako utečencov Nemcov, Talianov, teda Európanov a kresťanov. „Splácame dlhy, krajina je stále silnejšia... Hranice máme chránené, maďarskí občania si môžu smelo plánovať svoju budúcnosť. Bezpečnosť máme pod kontrolou,“ konštatoval maďarský premiér.

Hlavnaspravy.sk, 10. 2. 2017 (výňatok)

V Česku vzniká prvá židovská zoznamka. Založená na DNA

Kto sa sťažuje, že na JDate nie je dostatok potenciálnych protajškov zo strednej Európy, tak tomu možno svitla nádej. Možno. U Jewish dating totiž rozhodujú výsledky genotestov.

David Fábry, zakladateľ serveru Shekel.cz a e-shopu s judaikami, počúval od známych sťažností, aké je to ťažké nájsť si v ČR partnera so židovskou minulosťou. Pre tých, ktorí nemajú pôvod po matke, je vraj komplikované zoznámiť sa v židovských obciach. A ako naraziť na partnera so židovským pôvodom mimo nich?

Rozhodol sa to zmeniť a vytvoril zoznamovací server pre všetkých „oteckovcov“, „babičkovcov“ a „deduškovcov“, aj pre ďalších, ktorým sa židovský pôvod ťažko preukazuje. Ako

píše na serveri Shekel: „vzhľadom na moje faľošné prepočty si myslím, že v ČR žije cca 30 % genetických židov. Bolo by teda nelogickým krokom nezaložiť zoznamku.“

Fábry zároveň nechce, aby projekt bol vnímaný ako rasistický, ale ako príležitosť na zoznámenie pre tých, ktorí budúcu polovičku hľadajú (aj) podľa spoločného pôvodu.

Základným kritériom na zaradenie do zoznamky bude totiž „židovský parameter“ v testoch DNA. Server odporúča americkú firmu YDNA, platné budú aj výsledky testov urobené inde.

Nie je jasné, aké vysoké percento „židovského parametru“ bude musieť záujemca preukázať, ani či tento údaj bude prístupný pre iných užívateľov. Možno bude stačiť len 5 percent.

Podľa ztis.cz, 31. 1. 2017

(Dokončenie zo str. 4)

Japonsko tvrdí, že vlastní ostrovy od roku 1895, no v Pekingu pripomínajú, že na japonských mapách z rokov 1783 a 1785 sú Diaoyúdao označené ako čínske územie.

Po 2. sv. vojne boli ostrovy kontrolované USA, ktoré ich v roku 1972 odovzdali Japonsku. Lenže Tajwan a Čína to považujú za nezákonné.

Podľa vz.ru, 8. 2. 2017

■ Kyjev tajne vytlačil Banderu?

Úrady Ukrajiny v prísnom utajení vytlačili nové bankovky nominálnej hodnoty 1000 hrivien, ktoré pripravujú na prezentáciu už vo februári. Existuje pravdepodobnosť, že na bankovke bude vyobrazený jeden z ideológov ukrajinského nacionalizmu Stepan Bandera. V pondelok 6. 2. to prezradili miestne „Vesti“.

„Všetci vieme, že ich vytlačili, no kto je na nich vyobrazený, to je známe doslova len pár ľuďom... Údajne ju (bankovku) majú prezentovať pri príležitosti nejakého pamätného dátumu“.

Podľa utro.ru, 6. 2. 2017

■ Fico: Pri niektorých témach sme poslúčkovia Ameriky

Na slovenskej politickej scéne by podľa predsedu vlády Roberta Fica mala vždy fungovať štandardná ľavicovo orientovaná strana, ktorá je postavená na antifašistických tradíciách.

Povedal to v dnešnej (29. 1. 2017) diskusnej relácii TA3 „V politike“ s tým, že je to jeho sen a je jedno, či táto strana bude v opozícii, alebo vo vláde.

Hlavnospravy.sk, 29. 1. 2017 (výňatok)

■ Ukrajina zotiera z pamäte aj Deň víťazstva

Ukrajinské úrady pokračujú v boji so všetkým, čo im pripomína bývalú sovietsku minulosť. Teraz prišiel rad aj na sviatky.

Inštitút národnej pamäte pripravil návrh zákona na zrušenie Dňa víťazstva (a okrem toho i MDŽ a 1. máj – sviatok práce). Deň obrancu vlasti 23. 2. už Ukrajinci zrušili, namiesto neho teraz majú Deň obrancu Ukrajiny – 14. 10. Dátum je oficiálne spojený s Bohorodičkou, lenže tento deň je aj dňom založenia Ukrajinskej povstaleckej armády.

Deň víťazstva, ktorý sa teraz nazýva Dňom víťazstva nad nacizmom v druhej svetovej vojne, sa zatiaľ oslavuje 9. mája.

Minulý rok Ukrajina zaviedla ešte jeden štátny sviatok – 8. mája – Deň pamiatky a zmierenia.

Podľa dni.ru, 27. 1. 2017

■ Československá armáda na začiatku studenej vojny

Pokiaľ ide o vojenskú oblasť, ČSR vysoko hodnotila úspechy sovietskych vojsk a ich podiel na nemeckej porážke.

Československo už prostredníctvom Košického vládného programu z roku 1945 deklarovalo, že organizácia, výzbroj a výcvik československej brannej moci majú byť totožné s organizáciou, výzbrojou a výcvikom Červenej armády.

Obrana 1/2017 (výňatok)

■ Slovenskí branci: Spoliehať sa výlučne na NATO? Dohody sme už mali rôzne a v našom prípade nás takmer vždy zradili

Slovenskí branci. Mnohé médiá o tejto organizácii informujú, že naháňa strach. Členov považujú za neonacistov a extrémistov. Kto sú však Slovenskí branci, a čo je ich hlavným cieľom? Odpovedá predseda Peter Svrčko.

Teraz máme v OS SR možno 8000 mužov. Z toho sú mnohí úradníci, lekári, pyrotechnici, ženisti, kuchári,... Koľko ostáva mužov, ktorí by reálne v prípade ohrozenia našej vlasti bránili jej obyvateľstvo...? Kapacitne na to nestačíme a spoliehať sa len a len výlučne na pomoc vojsk NATO, hmm, dohody sme už mali rôzne a v našom prípade nás takmer vždy zradili.

Dňa 7. januára ste pri príležitosti päťročnice pochodovali mestom Trnava. S akými reakciami ste sa počas samotného prechodu Trnavou stretli?

Stretli sme sa len a len s pozitívnymi reakciami. Ľudia vôbec ne reagujú tak, ako sa písalo v Denníku N alebo kade tade. S ničím takým som sa nestretol. Slovenskí branci spievali s úsmevom na tvárach Slovenské mamičky a svoj pochod zavŕšili pri pamätníku SNP, kde si pripomenuli hrdinov bojujúcich proti nacizmu a fašizmu. Pochod neonacistov, naháňajúcich hrôzu, z toho urobili až niektoré médiá, možno nejakí pomýlení blogeri.

Hlavnospravy.sk, 26. 1. 2017 (výňatok)

„Zavarská litera“ o cenu Antona Turanského

ZO SZPB, mikroregión Zavar, Dolné Lovčice, Brestovany vyhlásila pre žiakov základnej školy spolu s OÚ Zavar, ZŠSMŠ v Zavare, rímskokatolíckym farským úradom v Zavare a klubom seniorov pri obecnom úrade v Zavare literárnu súťaž – **Zavarská litera o cenu posledného žijúceho účastníka protifašistického národnoslobodzovacieho zápasu zo Zavara Antona Turanského na tému: SNP, druhá svetová vojna, holokaust, mier a demokracia.**

Na veľké prekvapenie organizátorov sa do súťaže prihlásilo 29 prác a tak 7-členná porota mala veľmi náročnú prácu. V dvoch podvečeroch si v miestnej knižnici vypočuli, za kvalitného moderovania učiteľa Mariána Gábriša, prezentáciu všetkých súťažiacich.

Tí sa veľmi dobre zhostili stanovenej tematiky. Okrem vedomostí, ktoré nadobudli v školských laviciach, efektívne využili aj poznatky rodičov a starých rodičov, množstvo literatúry, informácie z internetu i bohaté vedomosti a poznatky, ktoré získali pri návšteve Múzea SNP v B. Bystrici.

Hlavnú cenu účastníka SNP Antona Turanského získala žiačka 4. A triedy Ninka Janíková za básneň – Krehký dar.

I. cenu za prácu na tému – Život v mieri nie je samozrejmosť, získala žiačka 8. ročníka Veronika Horníková.

II. cenu za básneň – Čo zname-

ná mier, získala žiačka 4. A triedy Hanka Stúpalová.

Porota sa rozhodla udeliť **dve III. ceny** žiakom 9. ročníka za práce:

Deniske Martinkovičovej – Čo som sa dozvedela o SNP a Nikolasovi Šiškoví – Čo som sa dozvedel o SNP.

Víťazi dostali finančnú odmenu od sponzorov a každý súťa-

žiaci dostal sladkú odmenu a Pamätný list Obľ SZPB.

Porota, so súhlasom starostu a zástupcov obecného zastupiteľstva, sa rozhodla všetky súťažné práce zaznamenať do obcej kroniky.

Priebeh súťaže svedčí o tom, že keď sa s mládežou cieľavedome pracuje, výsledky sa dosahujú. Mladým ľuďom nie sú cudzie témy – demokracia, mier, holokaust, druhá svetová vojna, SNP a pod. A to napriek tomu, že v školských osnovách je tejto problematiky ako šafranu. Všetko však vynahrádzajú učiteľia ako Marián Gábriš, ktorý spolupracuje so ZO SZPB a využíva všetky možnosti výchovy k hrdosti na skutky našich otcov a starých otcov a nedovolí prekrúcať historické fakty. **J. Petráš**

Na snímke je víťazka Ceny A. Turanského Ninka Janíková s ním osobne (vľavo) a s predsedom ZO SZPB Bohumilom Juhásom.

Krehký dar

Pozerám správy o vojne, necítim sa však vôbec pokojne. Aj Slovensko naše malé nebolo pokojné stále.

Hoc žijeme v mieri a môžeme sa hrať, nie vždy to bolo, ale tak. Za ten pokoj niekto tvrdo platil až tak, že sa živý domov nevrátil. Dedovia našich rodičov s odvahou, s láskou hraničnou, odišli do povstania bojovať aj keď sa doma o nich museli veľmi strachovať.

Mier je veľmi krehký dar, veľa detí vo svete dnes nemôže ho mať. Preto prosím, múdri ľudia, ktorí máte moc, myslite na tieto deti, aby pre nich táto noc mohla priniesť krásne sničky. Kým sa ešte dá, tak povedzte všetkým vojnám DOST.

Nina Janíková 4. A

Život v mieri nie je samozrejmosť

Vďaka Slovenskému zväzu protifašistických bojovníkov sme sa dostali do Múzea SNP, kde nám rozprávali o 2. svetovej vojne. Púšťali nám taktiež film a dozvedeli sme sa aj o koncentračných táboroch, kam odvážali židov a Rómov.

V koncentračných táborech ľuďom bez rozdielu pohlavia vyholili hlavy a vytetovali čísla. Neskôr sa tieto tábory zmenili na vyhladzovacie. Ich obeťami sa stalo mnoho nevinných mužov a žien, ale aj detí.

Ja ešte stále nedokážem pochopiť tých ľudí, ktorí sa aj v dnešnej dobe hlásia k nacizmu, alebo fašizmu. No ani v tej dobe neboli všetci spokojní s tým režimom, ktorý nastal. Aj vtedy boli ľudia, ktorí boli proti fašizmu a Hitlerovi. Preto tajne zorganizovali SNP, na čele ktorého boli generáli Golian a Viest.

Plán sa však nevydaril, a tak začali s plánom B, ktorý bol spustený heslom „začnite s vyst'ahovaním“. V banskobystrickom rozhlase odznela aj básneň Mor ho! od Sama Chalupku.

Hrozné je, že mnohí ľudia, ktorí zomreli, chý-

bajú svojim blízkym a mohli sa pokojne dožiť aj dnešných čias. Mne sa až slzy hrnuli do očí, keď som vo filme, ktorý nám premietali, videla tie vychudnuté telá ľudí bezvládne ležať.

Som hrdá na každého, kto položil život vo vojne, obetoval sa, aby sme my mohli žiť v mieri. Pred pamätníkom SNP v múzeu sme si utčili pamiatku týchto padlých vojakov aj nevinných obyčajných ľudí, ktorí sa stali obeťami hroznej vojny. Položili sme tam veniec a utčili si ich aj minútou ticha. Ved' vďaka nim nás tu dnes nikto neutláča a môžeme žiť šťastní a nebať sa, že nás niekto na ulici zastrelí.

Vážim si, že našich otcov nemôžu len tak povolať do vojny, ako vtedy. Niekedy sa ľudia sťažujú na dnešnú dobu, ale podľa mňa by sa mali ísť pozrieť do tohto múzea, ako my a tam by im vysvetlili, ako sa žilo počas vojny a že v dnešnej dobe je všetko oveľa ľahšie.

Mne sa v Múzeu SNP veľmi páčilo a ďakujem SZPB, že nám túto akciu sponzoroval.

Veronika Horníková, 8. ročník

Pochod vďaka k 72. výročiu oslobodenia Č. Balogu

Nedeľa 29. januára 2017 sa trochu vymkla z náručia pani zimy, čo znamenalo, že nič lepšie si nemohli priat organizátori turisticko-lyžiarskeho Pochodu vďaka venovaného 72. výročiu oslobodenia obce Čierny Balog, ktorý pripravila obec v spolupráci so SZPB a miestnym turistickým oddielom.

Dňom oslobodenia Čierneho Balogu sa stal 29. január 1945. Podľa kroniky to bol pondelok a mrzlo, len tak trešťalo. V nedeľu popoludní 28. januára sa k poslednej osade Čierneho Balogu – Dobroči, horami z juhovýchodu od Klenovca, brodili vysokým snehom ustupujúce nemecké jednotky Wehrmachtu v sile jedného práporu – 700 mužov.

Vypálenie obce – partizánskeho hniezda viselo na vlasku. Odvážni domáci, v bojoch ostrieňaní povstaleckí vojaci a domobrana v počte asi 40 obrancov, sa postavili proti nemeckej presile. Velil im poručík Anton Kupec-Múranica. Roz-

hodujúci boj na život a na smrť začal v ústí doliny Pálenično v nedeľu popoludní po 15-tej hodine. Prvý nemecký útok sa obrancom podarilo odraziť. Nasledovali ďalšie, pre zmenu inými dolinami a po celú noc. Obrancem v noci pomáhal aj krutý mráz, spln mesiaca a vysoký sneh. Nemcom zamrzali zbrane, na strážach boli pri útokoch viditeľní a navyše vysilení brodením sa vo vysokom snehu.

V pondelok ráno 29. januára sa do obranných bojov zapojila už celá obec. Premenila sa na veľký vojenský tábor, každý pomáhal ako mohol. Predpoludním o 11. hodine sa rozniesla zvesť,

že do dediny vstúpila Červená armáda, čo znásobilo ich sily. Do večera 29. januára bol Čierny Balog definitívne oslobodený.

Štart Pochodu sa uskutočnil na dvoch miestach. Bežkári začali v sedle Tlstý Javor (1068 m n. m.) pri cintoríne 39-tich povstaleckých vojakoch, čo je od miesta obranných bojov v doline Pálenično asi 9 km. Peší turisti všetkých vekových kategórií sa vyviezli na kótu Križno (935 m n. m.) a odtiaľ mali do cieľa asi 6 km.

Celkovo sa nás na tomto podujatí zišlo okolo 250. Pri vatre oslobodenia sme si uvedomili, že najmladšou účastníčkou bola 7-ročná Zuzanka Budovcová; najdlhšiu trasu k nám absolvoval Boris Šeliga z Bratislavy (prišiel v dobovej uniforme); najstarším

účastníkom bol 78-ročný Milan Pivovarčí, ktorý priebeh celého pochodu aj fotograficky dokumentoval.

Čo by mala z tejto našej aktivity zaznamenať história? Hlavne to, že každoročne sa v januári u nás

obdaruje ten, kto dáva všetko súčasnosti. Budúcnosť je totiž v rukách mladých, im treba odovzdať posolstvo o tom, ktoré historické udalosti treba vyzdvihovať a pripomínať. No a to je cieľ nášho spoločného snaženia.

Hovorí sa, že budúcnosť najviac

obdaruje ten, kto dáva všetko súčasnosti. Budúcnosť je totiž v rukách mladých, im treba odovzdať posolstvo o tom, ktoré historické udalosti treba vyzdvihovať a pripomínať. No a to je cieľ nášho spoločného snaženia.

Prvé Rimavskosobotské predsedníctvo

Tohto roku sa zišlo už 8. februára a okrem riešenia bežnej agendy sa zaoberalo hlavnou úlohou, ktorá znie – ako zastaviť pokles členskej základne? Lebo v roku 2016 sa oblasť organizácia SZPB v Rimavskej Sobote po prvýkrát dostala pod hranicu 1000 členov, platiacich si členské príspevky.

Situácia je vážna, dokonca došlo aj k zániku základnej organizácie SZPB v obci Babinec, ktorá bola počas SNP istý čas aj sídlom štábu partizánskej brigády Rázkoczi mjr. V. M. Kozlova. Žiaľ, dnes je obec takmer vyľudnená.

K 31. 12. 2016 sme mali v 15-tich základných organizáciách 954 členov (pokles o 86 členov), z toho 27 priamych účastníkov protifašistického odboja. Prijatie 39 nových členov (z toho 8 do 30 rokov) tento stav nezachránilo.

Vzhľadom na to sa predsedníctvo zhodlo na veľmi správnom zámere. A sice, aby sme sa sústredili na oslovovanie a získavanie nových členov najmä z radov pedagógov a bývalých príslušníkov ozbrojených zložiek, aby sme zintenzívnili vedomostné, spoločenské a športové podujatia pre mládež a tým

si rozširovali skupinu sympatizantov.

Ďalšou dôležitou témou rokovania boli pripomienky k priznaniu príspevkov pre vojnové siroty a narodil sa nám aj jeden byrokratický problém. Pri žiadaní o finančnú podporu zo strany obcí a miest musia ZO SZPB najnovšie predkladať aj výpis z registra trestov, že organizácia nemá zákaz čerpania finančných zverejných zdrojov. Toto budeme riešiť s predsedom SZPB.

Ďalej si predsedníctvo určilo dátum rokovania oblastného pléna a termíny regionálnych osláv významných výročí.

V diskusií sa vznesla kritika na niektorých ústavných činiteľov, ktorí sa pri výročiach protifašistického odboja a vôbec nášho oslobodzovania čoraz častejšie vyslovujú len všeobecne, aby nemuseli pomenovať tých,

ktorí sa o to krvopotne zaslúžili. Musíme preto začať hlasne rozprávať, že sú to oni, ktorí majú zásluhu na prekrúcaní dejín a vytrácaní historických faktov z povedomia ľudí.

Otvorené im musíme tiež povedať, že nimi vytvorené biele miesta nezostávajú prázdne, pretože rýchlo ich zapĺňajú extrémistické názory a dejinné nepravdy.

Predsedníctvo odsúhlasilo návrh člena predsedníctva Júliusa Molitorisa na vydanie štvordielnych skladačiek o významných

miestach SNP a udalostiach 2. svetovej vojny, ktoré by boli distribuované do škôl, do turistických centier v okrese a pod. Na záver rokovania sa oblastný predseda Pavel Brndiar poďakoval Štefanovi Balážovi a ich ZO SZPB za prípravu a usku-točenie mestského vedomostného kvizu o protifašistickom odboji pre ZŠ v meste Rimavská Sobota, ktorý sa uskutočnil pri príležitosti 72. výročia nášho oslobodenia Červenou armádou a rumunskou armádou.

Jozef Pupala, snímka archív autora (Pre bojovník bez nároku na honorár)

Utekáčania a ich tradícia

Takmer stovka obyvateľov Utekáča a hostí si 27. januára v miestnom parku pri pamätníku obeť 2. sv. vojny, za účasti hlavného organizátora podujatia starostu Miroslava Barutiaka, pripomenula pietnou spomienkou výročie svojho oslobodenia.

Všetkých s vďakou privítala predsedníčka miestnej ZO SZPB Gabriela Hunczmanová-Šusteková. Jej dcéra Margaréta k tomu pridala báseň a oblastný predseda SZPB v Lučenci Jozef Cerovský slávnostný príhovor.

Jednak v ňom pripomenul dejinné fakty, že pri oslobodzovaní okresu Lučenec padlo 1918 červenoarmejcov, ale nezabudol tiež zdôrazniť, že na rôznych bojiskách padlo aj 11 rodákov z Utekáča.

V ďalšej časti oblastný predseda ocenil činnosť tunajšej ZO SZPB a poďakoval sa starostovi za jeho dobrý vzťah k nej.

Potom sa ujal slova starosta M. Barutiak a na záver predsedníčka ZO SZPB vyzvala všetkých prítomných, aby pri pamätníku obeť 2. sv. vojny zapálili sviečky. Takúto tradíciu si zaviedli samotní Utekáčania.

rozsiahleho diela „Zažili sme vojnu“ editorov Miša Šestáka a Júliusa Lomenčika, najmä fotodokumentácie partizánskeho oddielu M. D. Chmelníckeho.

Zaujímavá poznámka bola vypovedaná v diskusii na paradoxy, ktoré prináša táto doba. Aj v Utekáci sú potomkovia bývalých partizánov, žil tu dokonca aj zakladajúci člen KSS v predvojnovom ČSR. Lenže jeho potomok už stojí na opačnej strane, je horlivým stúpencom strany „kotlebovcov“ a verejne k nim agituje mladých ľudí.

Ako sa tomuto postaví? Existuje na to len jediná cesta – vyššia atraktivita vlastných podujatí. Aj preto si ZO SZPB predsavzala, že v spolupráci so starostom a základnou školou bude v budúcnosti usporadúvať športové súťaže na počesť M. D. Chmelníckeho, po ktorom už nesie meno údolie kde padol.

Záver schôdze bol príjemný, pretože predsedníčka odovzdávala darčeky jubilantom. –JP– (Pre bojovník bez nároku na honorár)

O Putovný pohár oslobodenia obce Kamienka

Ked' skupinka mladých nadšencov prišla s myšlienkou zatriktívniť oslavy oslobodenia obce, nepredpokladali, že sa podarí vytvoriť podujatie, ktoré vytvorí novú tradíciu osláv oslobodenia.

Už po 46-krát sa v dňoch 28.–29. januára 2017 v telocvični miestnej ZŠ s MŠ v Kamienke uskutočnil volejbalový turnaj mužov a žien o Putovný pohár oslobodenia obce, ktorého sa zúčastňuje vyše 150 mladých mužov a žien. Významnejší punc turnaju dáva účasť volejbalových nadšencov z družobnej obce z Poľskej republiky Kamionka – Wielka, ktorí sa ho zúčastnili už po 10-krát.

Všetci účastníci turnaja na znak vďaky 72. výročia oslobodenia obce Červenou armádou v nedeľu na prave poludnie položili vence k pomníku padlých v I. a II. svetovej vojne. Pietneho aktu sa zúčastnili predseda a tajomníčka ObV SZPB zo Starej Ľubovne Václav Homišan a Anna Majchrovicová, predseda a členovia miestnej ZO SZPB, predstavitelia obce, spoločenské organizácie a hlavne mladí ľudia obce Kamienka.

Ján Folvarský, člen oblastnej RK SZPB Stará Ľubovňa

Kamienka 2017: Úcta pri pamätíku.

Kamienka 2017: Víťazi.

Peter Beško: Zachovajte a pravdivo vysvetľujte náš odboj!

Výročná členská schôdza ZO SZPB v Závažnej Porube sa konala 26. januára 2017 a jedna z prvých ciest členov výboru smerovala k deväťdesiatšedému Petróvi Beškovi, aby ho informovali o výsledkoch rokovania.

Peter Beško

Ten sa návšteve potešil a vyjadril radosť, že členovia pribúdajú, organizácia žije a pravdivo vysvetľuje históriu Slovenska. V tomto roku záujem o členstvo prejavili piati pozostalí po účastníkoch protifašistického odboja.

Čatár v zálohe Peter Beško sa zapojil do týchto bojov ako zástupca veliteľa čaty. Po útoku ťažkých nemeckých zbraní povstalecké jednotky ustúpili do hôr a operovali v partizánskej brigáde Kučera – Lošakov.

Peter Beško dlhé roky zastával funkciu predsedu ZO SZPB, ktorú tvorilo vyše sedemdesiat členov. Dušan Milgala

Na základe mobilizačnej vyhlášky v septembri 1944 narukovalo do kasární v Liptovskom Mikuláši vyše sto chlapov zo Závažnej Poruby. Zaradení boli do bojov na úseku Červený Kút – Kráľova Lehota.

Čatár v zálohe Peter Beško sa zapojil do týchto bojov ako zástupca veliteľa čaty. Po útoku ťažkých nemeckých zbraní povstalecké jednotky ustúpili do hôr a operovali v partizánskej brigáde Kučera – Lošakov.

Peter Beško dlhé roky zastával funkciu predsedu ZO SZPB, ktorú tvorilo vyše sedemdesiat členov. Dušan Milgala

ZO SZPB č. 1 Brezno bilancovala

V ZO SZPB č. 1 v Brezne sa 20. januára 2017 uskutočnila výročná členská schôdza za účasti europoslancu Vladimíra Maňku, ktorý nám, okrem iného, priblížil aj dianie v Európskom parlamente.

Správu o činnosti predniesol predseda Ján Longauer, ktorý vyzdvihol, že v roku 2016 prioritou tvorilo a naďalej bude tvoriť rozširovanie členskej základne o mladých čle-

nov. Ďalšou je zabezpečovanie účasti členov SZPB na spomienkových oslavách.

V našej organizácii je 131 členov, z toho 45 mužov a 86 žien. Máme medzi členmi už len 7 priamych účastníkov a to 6 partizánov a 1 pomocníčku partizánov. Preto je pre nás jedna z úloh 16. zjazdu SZPB, a sice verne zachovávať historické príklady a pamiatky z bojov proti fašizmu, čoraz ťažšia. Našu

stlou prioritou je tiež každoročná starosť o pomník na Kričnej, ktorý sa nachádza v blízkosti Brezna. Na podnet výboru ZO SZPB bola k nemu vybudovaná tabuľa, ktorá informuje o tragédii a udalostiach na danom mieste. Samozrejme v pláne našej činnosti sú tiež podujatia zamerané na vyhľadávanie miest, kde sa počas SNP bojovalo.

Členská schôdza sa viedla v atmosfére rodného stretnutia a nechýbali ani malé občerstvenie.

Elena Majerová

Ani po rokoch bolesť neutíchla a zločiny varujú

Každoročne koncom januára si v žilinskom lesoparku Chrastie pri pamätníku obeť fašizmu pripomíname hrdinstvo bojovníkov za slobodu a brutálnu trestnej jednotky Einsatzkomanda 13 z oporného bodu Žilina, ktorý veliteľom bol SS hauptsturmführer Werner Schonemann.

Od svojho príchodu v prvej

dekáde septembra 1944 vybudoval sieť konfidentov a udavčov, ktorí vhaňali do jeho rúk všetkých, čo nesúhlasili s fašizmom a prítomnosťou Wehrmachtu a vojsk SS na Slovensku.

Zaistených brutálne mučili na úradovni gestapa v Žiline a v krytých autách ich odvážali do blízkych i vzdialenejších odľahlých priestorov v okolí Žiliny, kde ich vrazdili. Takto sa vrazdilo na Židovskom cintoríne v Žiline, na Starej Bystrici, v Považskom Chlenci pri sútoku Váhu a Kysuce v Budatíne a aj v žilinskom lesíku Chrastie.

Konkrétne tu brutálne zlikvidovali 32 antifašistov – povstaleckých vojakov, mladých partizánov, členov revolučných národných výborov, rasovo prenasledovaných, ale aj obyčajných ľudí zo Žiliny, Bytčianska,

Oblastný výbor SZPB Žilina v spolupráci s MeÚ Žilina, Klubom vojakov ZV SR, Mestskou organizáciou JDS a vojakmi 5. pluku ŠU každoročne 25. januára na spomienkovom stretnutí pri pamätníku obeť

sladné vraždy boli spáchané 15. januára 1945 súběznej zo Starých Bystriciach a v lesíku Chrastie.

Zločinecké komando Einsatzkomanda 13 z oporného bodu Žilina má na svedomí smrt' vyše 400 antifašistov na strednom Slovensku, ktorí po vojne boli nájdení v 29 hromadných hrobách. Obeťami boli povstaleckí vojaci a partizáni, ilegálni pracovníci, sovietski, českí, francúzski a rakúski antifašisti, aj americkí letci.

Pri tejto príležitosti sa nedá nespomenúť, že prvých vrazd sa dopustili nemeckí vojaci divízie Tatra už začiatkom septembra 1944 na Kysuciach v blízkosti osady Skačkov pri Dunajove, kde vrazdili 11 podozrivých z odbojovej činnosti zo Žiliny a okolia. Podľa všetkého po-

Na žilinskom mestskom cintoríne je pochovaných 77 obeť fašistických represálií, z nich 50 je neznámych. Sú medzi nimi aj obeť z lesíka Chrastie, hovorí J. Drotár.

Spomienka na 120. výročie narodenia Karola Šmidkeho

Dňa 21. januára sme si pripomenuli 120. narodeniny významného slovenského antifašistu Karola Šmidkeho. Ide o osobnosť, na ktorú síce slovenská historiografia nenazerá negatívne, no akoby zo strachu nad komunistickou identitou Karola Šmidkeho sa bráni uznaniu jeho zásluh.

V tejto súvislosti azda treba spomenúť, že súčasný slovenský premiér Robert Fico vo svojich prejavoch pri príležitosti osláv SNP s úctou spomína spolu s Gustávom Husákom, Lacom Novomeským aj jeho meno. No takmer vždy ich so značnou dávkou opatrnosti nazýva ľavičiarmi. Zrejme preto, lebo nazvať ich komunistami by odporovalo mód-nemu trendu, že všetko čo má prívlastok komunistické je zlé.

Karol Šmidke, ktorý sa narodil v roku 1897 vo Vítkoviciach, pochádzal zo zložitých sociálnych pomerov charakteristických pre väčšinu ľudí žijúcich v habsburskej monarchii. Vyučil sa za bankského stolára a po skončení prvej svetovej vojny toto remeslo vykonával v B. Štiavici.

Táto etapa jeho života, a nespravodlivý život v podmienkach prvej ČSR v ňom vzbudzovala a aj zapálila plameň na sociálny zápas. Už v dvadsiatych rokoch 20. storočia pracoval v stranických štruktúrach komunistickej strany, ako aj v odboroch. V roku 1935 bol za komunistickej strany zvolený za poslanca Národného zhromaždenia a tento mandát vykonával až do zákazu a rozpustenia KSCĽ v decembri 1938.

Po rozbití republiky a vzniku Slovenského štátu odišiel do Sovietskeho zväzu, kde pracoval v politickom velení sovietskej armády v Moskve. Významným bolo, že úzko spolupracoval na vysielaní vysielateľa Za slovenskú slobodu. Už v tomto období to bol hlavne Karol Šmidke, ktorý s predstaviteľmi moskovského vedenia KSCĽ diskutoval o otázkach vzťahov Čechov a Slovákov.

V júni 1943 bol vyslaný späť na Slovensko, kde mal spoločne s ďalšími slovenskými komunistami stupňovať antifašistický odboj. Po jeho príchode na Slovensko bolo ustanovené V. ilegálne ústredné vedenie KSS, v ktorom úzko spolupracoval s Gustávom Husákom a Lacom Novomeským. Významným výsledkom ich spoločnej činnosti bolo zjednotenie antifašistického odboja na Slovensku na Vianoce v roku 1943 a vytvorenie ilegálnej SNR, ktorá bola hlavou protifašistického odboja u nás.

Pre tých, ktorí to „zabudli“, treba pripomenúť, že to bol Karol Šmidke, ktorý stál na čele delegácie SNR, ktorá už 4. augusta 1944 odletela do Moskvy na koordináciu pripravovaného Povstania s postupom Červenej armády a s pôsobením slovenských jednotiek brániacich Karpatský oblúk na východnom Slovensku.

Dnes už vieme, že tento dobrý taktický zámer z viacerých dôvodov nevyšiel a že SNP vypuklo skôr. Tesne po jeho vypuknutí sa K. Šmidke (zo 4. na 5. september) vrátil na povstalecké územie a od 7. 9. 1944 pokračoval v odbojovej činnosti už vo funkcii hlavného veliteľa partizánskeho hnutia na Slovensku. (16. septembra 1944 bol v B. Bystrici zriadený Hlavný štáb partizánskych oddielov na Slovensku. Karol Šmidke sa stal jeho veliteľom. Neskôr sa premenil na Hlavný štáb partizánskeho hnutia v ČSR.)

Po potlačení povstania a jeho prechode na partizánsky spôsob boja v horách pôsobil K. Šmidke v ilegálnom hnutí.

V prvých povojnových rokoch sa Karol Šmidke dá považovať za najvýznamnejšieho slovenského politika. Už v júni 1945 sa s delegáciou SNR zúčastnil pražských rozhovorov s prezidentom Benešom o postavení Slovenska v novej ČSR. Pôsobil v ústredných orgánoch KSS a KSČ. Bol poslancom Národného zhromaždenia, poslancom i predsedom SNR, ako aj predsedom Zboru povereníkov.

Žiaľ, aj Karol Šmidke, rovnako ako aj Gustáv Husák či Laco Novomeský, sa stal obeťou zložitých 50-tych rokov a bol obvinený z buržoázneho nacionalizmu. Následne musel odísť z politických funkcií a vo februári 1951 bol dokonca z komunistickej strany vylúčený. Zomrel v Bratislave 15. decembra 1952.

Tak, ako v prípade Gustáva Husáka, aj v prípade Karola Šmidkeho, spravodlivosť nezostala nemá a v januári 1967 bol rehabilitovaný.

Jozef Hrdlička

Jozef Hrdlička

Jozef Hrdlička

Odpúšťame, ale nezabúdame!

K najnebezpečnejším nemeckým fašistickým jednotkám na Slovensku patrila špeciálna protipartizánska jednotka Edelweiss. Sériu zločinov Abwehrgruppe 218 (Edelweissu) na strednom Slovensku uzatvárali brutálne vraždy civilného obyvateľstva v Ostrom Grúni a Kľaku.

Tieto krvavé zločiny pre svoju obľudnosť a krutosť nemajú páru v análoch fašistických vražd na celom Slovensku, lebo ich obeťami sa stali najmä starci, ženy a deti, ktorých fašisti označili za partizánskych pomocníkov.

Prepad sa uskutočnil 21. januára 1945 a pre zločiny páchané na civilnom obyvateľstve dostal názov „Krvavá nedeľa“. Vrahovia z jednotky Edelweiss v súčinnosti s jednotkou SS, vyzbrojení samohybnými delami a obrnenými vozidlami a so stočlenným oddielom občanov nemeckej národnosti z okolitých obcí – príslušníkov Heimatschutzu, prepádli najskôr Ostrý Grúň, kde zavraždili 62 osôb. Obeťami fašistickej zvole sa stali sedemročné deti ako aj sedemdesiatroční starci.

Po krvavej masacre v Ostrom Grúni alkoholom opojená banda vrahov vtrhla do Kľaku, kde zavraždila ďalších 84 osôb. Najmladšie dieťa malo 3 mesiace. Aj tu prišli o život deti, ženy a starci. Neobyčajne sadisticky mučili 21 ročného zraneného partizána Martina Herku. Obyvateľov vyhnali z domov do treskúcej zimy pred ústie guľometov.

Zásluhou vtedajšieho katolíckeho farára sa poprava oddialila a z neznámeho dôvodu prišla moto spojka, na základe ktorej fašisti upustili od ďalších vražd a obmedzili sa na plienenie a vypálenie obce.

Celkovo z týchto dvoch obcí

zavraždili 146 osôb, z toho 56 žien a 38 detí. Dňa 24. januára 1945 sa vrátili naspäť a vypálili 112 domov a 70 hospodárskych budov v Ostrom Grúni a 132 domov a hospodárskych budov v Kľaku. Fašisti vypaľovali aj obce Hrabičov a Župkov.

Tieto tragické udalosti si 22. januára 2017 prišli uctiť predstavitelia štátnej moci, samosprávy a spoločenských organizácií.

Delegáciu vlády SR viedol predseda vlády Robert Fico, ktorý vyzval obyvateľov kľakovskej doliny, ale i banksobyrtrického kraja, aby sa politická strana Kotleba – Naše Slovensko, nedostala k moci v rámci volieb do VÚC. Poukázal i na to, že v dedine, ktorá zažila fašistickú zlobu, dalo svoj hlas tejto strane 17 % voličov.

Za SZPB vystúpil v Kľaku predseda oblastnej organizácie v Žiari nad Hronom Jaroslav Bulko a v Ostrom Grúni predseda SZPB Pavol Sečkář. Pietnej spomienky sa zúčastnilo veľké množstvo občanov obidvoch obcí, ale i občania susedných dedín celej kľakovskej doliny a členovia SZPB z Banskej Bystrice a Žiaru nad Hronom.

Muselo k tomu dôjsť?

Dnes po 72 rokoch tragických udalostí si kladieme otázku, či k takýmto tragédiám muselo dôjsť a či máme vinníkom odpustiť? Na Slovensku žije už tretia generácia, ktorá nezažila vyčinenie fašistov a práve preto nesmieme zabúdať na vypálené obce a vyvraždených obyvateľov nielen Ostrého Grúňa a Kľaku, ale aj Kališťa, Tokajiku... , ktorých na Slovensku bolo 105. Pripomenúť si to musíme aj preto, aby tí, čo prídu po nás, nezabudli.

- JB -

Ilustr. foto: internet

Dobrý počín

Dňa 1. januára 2017 sme si s vedením mesta Žarnovica uctili pamiatku vojaka Vasilija Jakuboviča Somčinského, občana ZSSR, pri príležitosti jeho nedožitých 95 rokov. Zabili ho v boji počas SNP pri Revišskom Podzámčí v novembri 1944.

Mal len 22 rokov. Jeho nenápadný, časom poznačený hrob už nenájdete. V Žarnovici, v časti Revišské Podzámčie, bol v posledných decembrových dňoch nahradený krásnym mramorovým vo farbách Georgievskej stužky.

Náš žarnovický zväz protifašistických bojovníkov poslal projekt na jeho obnovu cez ÚR SZPB v Bratislave. Spracovanie a zdôvodnenie významu projektu zaujal ruské veľvyslanectvo, ktoré nám prisľúbilo jeho rekonštrukciu. Jej výsledok prekonal všetky naše očakávania.

Snažila som sa zistiť niečo o vojakovi Somčinskom. Od 83-ročného Mikuláša Michala, ktorý mal v čase pamätného boja 10 rokov a od Vladimíra Smeláka, ktorý si čosi pamätal z rozprávania rodičov.

* * *

November 1944 bol mrazivý, aj sneh už padol. Bolo počuť streľbu od Starej Bachtárni. Stretli sa tu partizáni, ktorí prišli z Čierťaž poza dediny, s nemeckou hliadkou na železnici. Onedlho prišla skupina partizánov z oddielu kapitána J. Nálepku do domu Antona Žiaka a položili na hlinenú dlážku zabitého vojaka Vasilija. Žiadali od domácich, aby ho dôstojne pochovali.

Ľudia vedeli, že fašisti ho budú hľadať, tak sa radili so susedmi, aj s vtedajším richtárom (?) Zliechovcom. Odniesli ho z domu ešte večer k Tehelni, nad rybníkom, kde ho nechali v noci. Zlá predtucha sa naplnila. Už hneď ráno po čerstvo napadnutom snehu sa blížili so služobným psom fašisti. Nuchal po stope. A hoci domáci stihli riadne upratať všetky krvavé stopy, pes bol presne na mieste v dome, kde ležal ruský vojak. A bol by išiel aj ďalej, ale... šťastie stálo pri domácich. Mali doma tiež psíka – sučku. A táto sa začala venovať psovi. Fena sa hárala a tak sa ďalšie stopovanie nekonalo. Fašisti, keď videli, že pes už nehľadá, odišli.

Vlastne ani nemali istotu, či ich pes sem dovedol kvôli stope alebo fene. Bolo to obrovské šťastie pre celú dedinu. Vtedy bolo Revišské Podzámčie ešte samostatné, dnes je súčasťou mesta Žarnovica.

Fašisti takéto konanie trestali vypálením celej obce. Ved' pri prestrelke prišli o život ich traja vojaci.

Na druhý deň, keď fašisti odišli, zašli občania po farára do Žarnovice, ten poslal kaplána a tak splnili žiadosť partizánov a Vasilija Jakuboviča Somčinského dôstojne pochovali na domácom cintoríne. Po rokoch mu urobili aj pomník. Dokonca ho sem prišiel hľadať aj jeho brat z Ruska a venoval mu antikorovú tabuľku, tú istú, ktorú sme zapracovali aj do nového pomníka.

Mária Števková

Jaltská konferencia sa začala 4. februára 1945. Na nej britský ministerský predseda Winston Churchill, americký prezident Franklin Roosevelt a predseda Rady ľudových komisárov ZSSR Josif Stalin rokovali o usporiadaní sveta po II. svetovej vojne. Výsledkom týchto rokovaní bola tzv. Deklarácia o slobodnej Európe.

Neznáma Jalta Roosevelta, Churchilla i Stalina

Po 72 rokoch je veľmi zaujímavé aj to, aké vzťahy spájali Churchilla, Roosevelta a Stalina? Témou sa zaoberá profesor, doktor historických vied a šéf katedry dejín a politiky štátov Európy a Ameriky MGIMO Vladimír Pečatnov. Tu sú fragmenty z jeho lekcii.

Prečo sa „Veľká trojka“ stala veľkou?

V podmienkach totálnej vojny sa v rukách týchto ľudí skoncentrovali obrovské právomoci. Rozhodovali o všetkých základných otázkach vedenia vojny tak vo vnútri svojich štátov, ako aj medzi sebou. V roku 1943 na to v Teheráne poukázal Churchill, keď povedal, že svet ešte nikdy nevidel takú koncentráciu moci, akú predstavujeme dnes my. Po vojne k tomu dodal spomienku, že v takejto situácii mali obrovský význam aj osobné vzťahy.

Na druhej strane, v štátoch „osy“ (Nemecko, Taliansko a Japonsko) bola takáto kvalita vzťahov minimálna, hoci v type politických režimov si boli bližší.

Na čom sa zakladali záujmy?

Čo chcel Stalin? Čo chcel ZSSR v rokoch vojny? Samozrejme, poraziť smrtonosných nepriateľov, predovšetkým Nemecko; Obnoviť hranice z roku 1941, vrátane Pobaltska, západnej Ukrajiny a západného Bieloruska; Rozšíriť to, čo vojaci nazývajú „hlbkou obrany“. Tak, aby bola v budúcnosti vylúčená alebo minimalizovaná hrozba napadnutia, osobitne zo západu; Obnoviť práva a prednosti cárskeho Ruska na Ďalekom východe.

Záujmy Roosevelta spočívali v tom, aby sa USA stali s minimálnymi stratami, osobitne ľudskými, víťazom vojny. Roosevelt bol realista a tak vedel, že samotné USA na to bez spolupráce s Červenou armádou nemajú. Dokonca ani vo dvojici s Angličanmi. Po druhé, Roosevelt bol presvedčený, že bez zapojenia Sovietskeho zväzu do povojnového systému medzinárodnej bezpečnosti, nebude pevný mier dosiahnuteľný.

Britské a sovietske záujmy si boli bližšie, ako sovietske záujmy s Američanmi. Kde boli záujmy Britskej ríše? Stredomorie, Balkán, Blízky východ a vôbec všetky cesty, ktoré vedú z Európy do britských kolónií, hlavne do Indie.

A keďže vo sfére britského vplyvu boli aj Irán a Turecko, tak Churchilla a britský establishment sa bolestivejšie, ako Roosevelta, dotýkali sovietske ambície na vplyv v nich. Preto táto situácia vytvárala také vážne napätie vo vzťahoch ZSSR s V. Britániou i Stalinom s Churchillom.

Vzťahy vo vnútri trojuholníka

Ani tie neboli jednoduché. Dokonca aj medzi Churchillom a Rooseveltom, ktorí boli inak priatelia.

Lebo V. Británia mala iné geopolitické záujmy ako USA, ktoré sa nebránili vytesniť Angličanov zo svetových trhov i v dostupnosti k surovinám.

Čo sa týka vzťahu Roosevelta a Stalina, tak Američan sa veľmi snažil urýchliť svoje stretnutie s Josifom. V roku 1943 sa dokonca pokúsil zorganizovať tajné stretnutie. Vyslal na to do Moskvy svojho emisára, bývalého veľvyslanca v Moskve Daviesa.

Stalin veľmi dobre rozumel, akým rizikom je viesť takéto separátne rozhovory vo vnútri trojuholníka. A preto sa Daviesa rovno opýtal: „A prečo len dvaja? Pozveme azda aj Churchilla na toto stretnutie?“

Najkomplikovanejší vzťah bol medzi Churchillom a Stalinom. Churchill nenávidel komunizmus i Rusko. Tak štát i jeho kultúru. Hovorilo sa o ňom, že je skutočným symbolom britského buldoga.

Sovietsky diplomat Majskij však tvrdil, že je to zdanie a že v skutočnosti „Churchill má temperament umelecko-emocionálny“. Churchill bol veľmi emocionálny, boli mu vlastné depresie i horkokrvné vzrušenia. Stalin vraj s pomocou Majského pochopil tieto Churchillove struny a časom sa na nich naučil hrať.

Priam ukázkovým príkladom toho je august 1942 keď Churchill pricestoval do Moskvy zo svojej iniciatívy, aby vysvetlil Stalinovi prečo spojenci nemôžu otvoriť druhý front v roku 1942, ako sľubovali.

Ťažká to bola misia, aj vzhľadom na situáciu na fronte. Blížil sa Stalingrad. Churchill vtedy otvorene, ani sa nesnažil lavírovať, informoval Stalina o plánoch spojencov a dokazoval mu prednosti variantu, na ktorom sa zhodli. Nie vpád do Francúzska, nie otvorenie veľkého druhého frontu, ale vpád na sever Afriky.

Stalin to rýchlo pochopil a okamžite vysvetlil Churchillovi prednosti i nedostatky tejto operácie. Churchill to teší, nálada sa mu zlepšuje. Lenže na druhý deň mu Stalin podáva papier, na ktorom sú napísané všetky obvinenia na spojencov i na samotného Churchilla.

Ten bol z toho v hrôze. V rukách mal ľadový dokument, klesá na duchu a chce z Moskvy hneď odcestovať.

Tu sa však do toho zamiešal britský veľvyslanec Kerr, ktorý Churchilla presvedčil, aby zostal a pokúsil sa ešte čosi urobiť. Stalin má vraj také spôsoby.

Churchill teda ostal. A zdá sa, že aj Stalin pochopil, že to s tvrdošťou preháňa a tak akoby nič Churchillovi hovorí. „Mohli by sme spolu povečerať u mňa doma, vo dvojici“ (samozrejme, že aj s prekladateľmi).

Churchill súhlasí. V byte ho privítala dcéra Svetlana, ktorá sa mu zapáčila. Bola totiž podobne ryšavá, ako jeho dcéra. A vôbec, domáca atmosféra u Džugašviliovcov ho rozohriala.

Host i hostiteľ začínajú diskutovať o dejinách. Churchilla to opanovalo. Hovorí otvorene, bez formalít. Zmenil sa. Celú noc sedeli títo dvaja za stolom a popíjali.

Churchill mal ráno silnú opicu. Stalin, ako je známe, píjaval miernejšie. No vedel hostiť.

Churchill bol od tých čias presvedčený, že videl do duše Stalina. Pochopil, aký veľký je to človek. A priam sa tešil ako budú spolupracovať. Dospel k názoru, že odvtedy sa so Stalinom osobne dohodne o všetkom.

Stalin si teda za túto jedinú noc dokázal nakloniť Churchilla pomocou kaukaskkej pohostinnosti a pozornosti.

Prekonanie kríz

Najkritickejší moment vo vzťahoch štátnikov sa udial na prelome marca a apríla 1945 v súvislosti so separátnymi rozhovormi americkej rozviedky vo Švajčiarsku nie neznámeho Allena Dullesa a generála SS Karla Wolffa.

Vznikla z toho veľmi vážna kríza. Stalin začal podozrievať, nie neopodstatnene, že tieto separátne rozhovory za chrptom spojencov nie sú len o kapitulácii nemeckých síl v Taliansku, ale aj o budúcnosti Nemecka.

Kto bol čestnejší?

Pre ZSSR bolo dôležité mať prosovietsku, priateľskú vládu v Poľsku, Rumunsku, Maďarsku, Bulharsku... V Jalte sa teda prijíma dokument Deklarácia o slobodnej Európe, v ktorom traja lídri hovoria o tom, že v Európe budú po vojne uskutočnené slobodné demokratické voľby. Vtedy vzniknú nové nezávislé štáty a spojenci budú tento demokratický proces podporovať.

V Jalte chceli k tomu prijať aj vyhlásenie, čisto deklaratívne, a dodať tiež mechanizmus. Vytvoriť medzispojeneckú komisiu, ktorá bude pozorovať, do akej miery sú tieto voľby spravodlivé a čestné. Čo Stalin nepotreboval.

Vojenské záväzky si ZSSR splnil. Všetky, vrátane vstupu do vojny s Japonskom.

Na druhej strane najočividnejšie príklady dvojtvárnosti alebo zrady spojencov sú tiež známe. Ide o dvojročné predĺžovanie dátumu otvorenia druhého frontu až do roku 1944. Patrí sem aj zatajovanie konštrukcie atómovej zbrane...

Podľa kp.ru, 7. 2. 2017

Viete, že...?

...k začiatku Veľkej vlasteneckej vojny 22. 6. 1941 mala Červená armáda dvojnásobne viac plameňometov ako Wehrmacht?

V súvislosti s touto zbraňou je málo známy údaj o 1. decembri 1941, kedy sa pri meste Naro-Fominsk uskutočnil jeden z posledných pokusov o útok na Moskvu. Útočiaci Wehrmacht vtedy narazil aj na salvu 26. plameňometnej roty poručíka Michaila Sovetského. Štyri nemecké tanky a dve roty samopalníkov boli spálené do tla.

...jedným z najstrašnejších vynálezov 20. storočia sa stal napalm?

Vynašili ho na Harvardskej univerzite v USA. Hovorí sa, že to je „len“ benzín, zmiešaný so zahusťovadlami. S Naftalenovou a PALMitovou kyselinou (Napalm).

Išlo o hustú tekutinu s vysokou teplotou horenia – okolo 1 000 °C. Lahko sa prilepila na ľubovoľné povrchy a nebolo ju možné zahasiť.

Počas 2. sv. vojny sa práve napalm mohol rovnať so zbraňou hromadného ničenia. V noci na 13. február 1945 spojenci po prvý raz dvakrát bombardovali napalmom nemecké Drážďany. Horiace ruiny sa z neho stali za menej ako hodinu!

V tom istom roku boli napalmové bomby použité aj proti Japonsku. Konkrétne pri napalmovom bombardovaní Tokia zahynulo niekoľkokrát viac Japoncov ako pri atómovom bombardovaní Hirošimi a Nagasaki.

35. Valné zhromaždenie OSN v roku 1980 sa pokúšalo zaradiť zápalné zbrane medzi zbrane hromadného ničenia. Neúspešne. Proti bol rad popredných štátov sveta, vrátane USA a ZSSR.

Dnes je táto technika nenahraditeľná pri uskutočnení protiteroristických operácií.

...Alois Brunner, pravá ruka Adolfa Eichmanna, zostal presvedčeným nacistom až do svojej smrti v Sýrii?

Na konte mal najmenej 130 tisíc životov. Poľovali na neho lovci hláv z Centra Simona Wiesenthala. Tí však nadobudli dojem, že zomrel v roku 1992, alebo až v roku 2010. Aktuálne informácie však hovoria, že vojnový zločinec Alois Brunner naposledy vydýchol v ukrutných bolestiach v roku 2001 v Damasku, kde sa ukrýval v pivnici pod bytovým domom. Čiže bol prakticky vo väzení.

Informácie sa opierajú o výpovede troch svedkov. Po jeho smrti ho podľa islamskej tradície umyli a pochovali v tichosti na jednom z cintorínov. Brunner poskytol v roku 1985 magazínu Bunte rozhovor – svoje činy v ňom však neofutoval ani slovom.

...Korol'jovi život zachránilo napadnutie ZSSR nacistami?

Ukrajinský rodák, otec sovietskych rakiet Sergej Pavlovič Korol'jov bol v čase 2. sv. vojny v gulagu. Keď Nemecko napadlo ZSSR v roku 1941 dostal sa z krutého väzenia aj spolu s Tupolevom (konštruktérom lietadiel typu Tu) a opäť mohol začať pracovať. V tajných väzenských zariadeniach vyvíjali účinné zbrane proti Hitlerovi a jeho jednotkám. Výsledkom boli napríklad dodnes používané kaťuše.

Po vojne sa našťastie mohol začať realizovať a to bolo pre Rusko len dobre. Vďaka nemu sa do vesmíru dostala tak prvá ruská umelá družica, ako aj prvý muž Jurij Gagarin a aj prvá žena Valentina Tereškovová.

Korol'jov inšpiráciu čerpal najmä z nemeckej raketovej techniky, ktorej poznatky hojne využívali aj USA. V prípade, že by v roku 1966 nezomrel, USA by zrejme ZSSR nepredbehli a nedostali by sa ako prví na Mesiac. Meno legendárneho konštruktéra zostalo dlho utajené. Odhalila ho až jeho smrť.

...jazykovým paškvilom roka sa v Nemecku stalo slovo Volksverräter – zradca národa?

Každý rok má Nemecko jazykovednú súťaž v bizarných slovných spojeniach. Za minulý rok sa medzi najhoršie, teda víťazné, dostali Rapefugee (utečenec, páchajúci trestný čin znásilnenia), Nafri (označenie prísťahovalcov zo severnej Afriky), či Fake News (falošné správy).

Celkovo sa o jazykovedný paškvil roka uchádzalo 594 slov a slovných spojení. Za najhoršie, teda víťazné, zvolili Volksverräter – zradca národa. Porota zostavená z jazykovedcov tvrdí, že toto slovo je jasným dedičstvom diktatúr, vrátane nacistickej, ktoré podobné označenia hojne využívali. Dnes označenie využívajú pravícovi stúpenci na margo politikov obhajujúcich napríklad migračnú politiku. Kričali ho napríklad aj po kancelárke Angele Merkelovej.

Adriana Mikundová

- **Bratislava 7:** Anna Bergerová a Mária Čertíková 87, Želmíra Oberťová 82 rokov.
- **Bratislava 18:** Anna Kuzmiaková 88 a MUDr. Elena Ďurišová 84 rokov.
- **Bojnice:** Jolana Hraňová 81 a Anna Tencerová 75 rokov.
- **Bátorove Kosihy:** Alžbeta Benisková 91 rokov.
- **Banská Bystrica – Stred:** Mgr. Daniela Kucbelová 75 rokov.
- **Banská Bystrica – gen. I. Gibalu – Fončorda:** Jarmila Patáková a Anna Dianová 80 rokov.
- **Banská Bystrica – Fončorda/B:** Ján Štilla 93, Jaroslav Kodaj 91, Anna Kancková Komorová 87, Anna Bahýľová a Mária Kučerová 75, Matej Lintner 25 rokov.
- **Banská Bystrica – Radvaň:** Mária Ursinyová 75 a Ľubomír Murgaš 70 rokov.
- **Brezno 1:** Ondrej Sitarčík 95 a Viera Štefánčíková 70 rokov.
- **Belá – Dulice:** Marta Kucháriková 90, Jolana Havranová 65 a Jozef Čילו 55 rokov.
- **Bracovce:** Mária Žofčáková 89, Tibor Pirč 82 a Mgr. Marta Kočišková 70 rokov.
- **Čaňa:** Margita Tomčová 81 a Mária Sotáková 75 rokov.
- **Čierny Potok:** Ružena Krnáčová 70 rokov.
- **Čierna n/Tisou:** Ján Soták 94 rokov.
- **Donovaly:** Peter Hudáček 70 rokov.
- **Detva:** Jozef Vančo 80, Ján Dom

- 75, Božena Gondášová, Zuzana Karlíková, Elena Kurtíková a Angela Stašáková 65, Bernard Hukel 60 rokov.
- **Giraltovce:** Ján Gdovin 81 rokov.
- **Hatalov:** Mgr. Marta Vlčková 50 rokov.
- **Hniezdne:** Mária Osvaldová 75 a Ing. Eduard Nadzam 65 rokov.
- **Hostie:** Anna Gajdošová a Mária Magušínová 70 rokov.
- **Jasenie:** Elena Cipíková a Miroslav Cencer 60 rokov.
- **Kremnica:** Pavol Majer 80 rokov.
- **Kružlová:** Mária Kočanová 70 rokov.
- **Košice – Juh:** Zuzana Guľašiová 80 a JUDr. Ján Andrašik 75 rokov.
- **Kysta:** Jozef Borčík 45 rokov.
- **Liptovská Teplička:** Marta Knappová 85 rokov.
- **Lehota p/Vtáčnikom:** Jozef Gašparovič 92 rokov.
- **Lučenec 2:** Ing. Karol Brém 60 a Ing. Alena Rezková 50 rokov.
- **Lučatín:** Ing. Karol Feik 75 rokov.
- **Medzilaborce:** Júlia Žmolíková 96, Katarína Gicová 65, Martina Pirová a Miloš Sliž 45 rokov.
- **Michalovce 1:** Anna Kobanová 83 a Ing. Jozef Doležal 50 rokov.
- **Michal'any:** Emil Ďurman 93 rokov.
- **Makovce:** Mária Jadlovská 85 rokov.
- **Málinec:** Marta Findrová 65 rokov.
- **Novosad:** Ján Švab 80 rokov.
- **Nová Baňa:** Jozef Král 96 a Anton Bratko 80 rokov.
- **Nové mesto n/Váhom:** Božena

- Štukovská 87 a Mária Lovasová 82 rokov.
- **Očová:** Milan Bažík 70 rokov.
- **Prešov pri ZV SR:** Ing. Ján Švirloch 70 rokov.
- **Považská Bystrica:** Anna Bachratá 93 a Margita Filípková 86 rokov.
- **Pohorelá:** Anna Sýč-Kriváň 92, Matej Sýč-Ruman 81, Anna Lakandová a František Tlučák 65 rokov.
- **Púchov:** Emília Mikulová 85 a Irena Kováčiková 65 rokov.
- **Pliešovce – ZO genmjr. A. Kordu:** Jarmila Slovákova 75, Aurélie Ostroľucká 70, Ján Koreň 65 a Ing. František Homola 50 rokov.
- **Rimavská Sobota 1:** Božena Mikitová 88 a Ružena Dusová 70 rokov.
- **Strážske:** František Ihnát 81 a Matilda Goroľová 75 rokov.
- **Snina:** Mária Barilíková 81 rokov.
- **Sečovce 1:** Anna Petrovská 91 a Anna Svatková 85 rokov.
- **Senica:** Božena Hradská 83 rokov.
- **Stará Turá:** Oľga Martáková 70 rokov.

- **Strelníky:** Elena Mesiarová 75 rokov.
- **Spišská Nová Ves:** Anna Friňáková 95, Alica Šoltéssová a Alojz Gallovič 75 rokov.
- **Stará Halič:** Helena Iváková 96 rokov.
- **Sučany:** Anna Holigová 92, Miloslav Pakán 91, Veronika Babčová 89, Anna Jamrišková 87, Natália Karcolová 75, Želmíra Sušienková a Albína Púčková 70, Daniela Štangová a Viliam Kúdelka 65, MVDr. Dobroslav Kosorínsky 60 rokov.
- **Stará Ľubovňa:** Jozef Mršťák 70 a Mária Struková 65 rokov.
- **Šabron:** Štefan Mindek 55 rokov.
- **Trhovište:** Jaroslav Dolík 55 rokov.
- **Trenčianske Teplice:** Anna Miklanková 95 a Hedviga Boríková 83 rokov.
- **Trebišov 1:** Emília Gibová 81 rokov.
- **Trebišov 2:** MUDr. Jozef And'ál 70 rokov.
- **Trenčín 1:** Jozef Petreje 83, Darina Samáková 65 a Roman Herman 50 rokov.

- **Utekáč:** Jolana Goldschütterová 75 rokov.
- **Uderiná:** Irena Galádová 65 rokov.
- **Zbudza:** Margita Sokolská a Margita Mižová 87 rokov.
- **Zalužice:** Pavol Gaval 91 rokov.
- **Závadka n/Hronom:** MUDr. Tatiana Rezníčková 75, Milan Bohuš 70 a Milan Kvoriak 65 rokov.
- **Zvolenská Slatina:** Anna Kubovská 81 rokov.
- **Zlatá Baňa – Sekčov:** Margita Gallová 87, Ladislav Balaščák 81 a Pavol Pulík-Hreha st. 60 rokov.
- **Zemianske Kostol'any:** Jozef Ďurta 70 rokov.
- **Zvolen – Centrum 1:** Emília Perková 85 a Mgr. Zdenko Baranec 45 rokov.
- **Zvolen – Zlatý Potok:** Oľga Vavulová 82 a Eva Bučková 75 rokov.
- **Žiar n/Hronom:** Rozália Schmidtová 81, Božena Mižurová 80 a Anna Beňová 65 rokov.

Jubilantom srdečne blahoželáme.

Nášmu Tónovi...

Významného životného jubilea 80 rokov sa dožil podpredseda ObIV SZPB v Brezne Anton Pôbiš.

Do SZPB vstúpil v roku 1997 v ZO SZPB Čierny Balog. V roku 1999 bol zvolený za člena oblastného výboru a v rokoch 2002 až 2015 úspešne vykonával funkciu jeho tajomníka. V rokoch 2009–2015 bol aj členom ÚR SZPB.

Jeho dlhoročná činnosť bola ocenená udelením medailí M. R. Štefánika všetkých troch stupňov, medailou Za obetavú prácu pre SZPB a pamätných medailí pri výročiach SNP a oslobodenia. Pri príležitosti tohto jubilea mu Predsedníctvo ÚR SZPB udelilo medailu Za vernosť, ktorú mu odovzdal predseda ObIV SZPB v Brezne Jaroslav Demian.

V druhej debata si náš jubilant zaspomínal aj na roky 2. svetovej vojny. Ako osem a pol ročný bol pri prestrelke partizánov s nemeckou hliadkou ranený odrazenou guľkou do zápästia ľavej ruky s trvalými následkami až do dnešných dní. Členovia Predsedníctva ObIV SZPB Brezno zaželali nášmu Tónovi pevné zdravie a veľa pekných zážitkov pri spoločných aktivitách v ďalších rokoch života.

Ján Šulej, tajomník ObIV SZPB Brezno

Medailu Za vernosť odovzdáva predseda Jaroslav Demian (vpravo).

Navždy sme sa rozlúčili

- Bzince p/Javorinou – Cetuna s 88-ročnou Annou Plašienkovou, 84-ročným Milanom Valachom a 82-ročnou Oľgou Malečkovou.
- Detva s 96-ročným Valentom Ľapínom a 75-ročným Rudolfom Fekiašom.
- Hostie s 95-ročnou Pavlínou Magušínovou.
- Košice – Staré Mesto s 94-ročnou Emíliou Kráľkovou, 91-ročným Jánom Petrom a 82-ročnou Miladou Šuškovou.
- Liptovský Mikuláš s 97-roč-

- ným Jozefom Neumanom a 82-ročným Milanom Martinkom.
 - Medzibrod so 78-ročným Ladislavom Haviarom.
 - Pliešovce – ZO genmjr. A. Kordu s 96-ročným Pavlom Martušom.
 - Snina s 90-ročným Ladislavom Tarasenkou.
 - Sučany s 93-ročnou Boženu Jamriškovou.
 - Závadka n/Hronom so 78-ročným Štefanom Michalkom.
- Češť ichnehynúcej pamiatke!*

Opustil nás protifašistický hrdina

Dňa 5. januára 2017 nás vo veku 94 rokov navždy opustil náš najstarší občan a odbojár Ján Kormucík z Kamenice nad Cirochou.

Odbojár, skromný a pracovitý človek ako 21-ročný narukoval k 5. pešiemu pluku a bojoval pod Strečnom. Ako príslušník 1. čs. armádneho zboru prešiel pešo v plnej zbroji zo Sniny až do Prahy. Ako člen čestnej četárskej stráže prezidenta Beneša stál pri položení základného kameňa vojnu zničených obcí Lidice a Ležáky.

Bol vyznamenaný čs. vojnovým krížom II. triedy a ďalšími medailami, ktoré mu udelili Slovenská republika a Česká republika.

Češť jeho nehynúcej pamiatke!

ZO SZPB Kamenica n/Cirochou

Ondrej Kožuch

V bohatej histórii slovenského pôdoznanectva má čestné miesto aj talentovaný pôdoznalec Ondrej Kožuch. Jeho pomerne krátke, ale mimoriadne aktívne pôsobenie v slovenskej vede a výskumníctve bolo prerušené tragickou smrťou v SNP (5. 9. 1944).

Narodil sa 10. februára 1911 v Sučanoch – okrese Martin. Otec Ján Kožuch bol roľník – mäsiar, matka Jozefína-Anna, pochádzala z národne uvedomelej rodiny Langsfeldovcov.

Národnú školu vychodil v rodnej obci, štátne reformované gymnázium v Martine (1929–1930), vysokú školu poľnohospodársku v Brne (1930–1935). Tu si obľúbil pôdoznanectvo.

Do praxe nastupoval v krízových rokoch, keď mali slovenskí poľnohospodárski inžinieri minimálne možnosti na uplatnenie. S ťažkosťami ho prijali do zamestnania v Zemeľskej rade v Bratislave.

V jeseni 1935 nastúpil vojenčinu v Trenčíne. Po jej skončení odchádza v novembri 1937 za exponovaného úradníka Zemeľskej rady do Trebišova.

V marci 1938 je znova povolán do armády. V roku 1939 sa proti svojej vôli, už ako dôstojník, zúčastnil ťaženia do Poľska. Po demobilizácii (november 1939) odišiel do Spišskej Novej Vsi, kde ho menovali za prednostu agropedologického ústavu Štátneho výskumného ústavu poľnohospodárskeho.

Splnil sa sen mladého poľnohospodárskeho inžiniera, ktorý chcel svoj život venovať poznaniu

a zlepšeniu pôdných pomerov Slovenska. V období rokov 1940 až 1944 bol jedným z najplodnejších odborných autorov.

Aktívne sa zapojil do SNP a ako 33-ročný otec dvoch detí nastupuje do povstaleckých kasární v Spišskej Novej Vsi. Tu pri obrane mesta padol 5. 9. 1944.

Vo svojom krátkom živote stihol napísať šesť odborných publikácií a uverejniť vyše 100 odborných článkov z oblasti pôdoznanectva. Meno Ondreja Kožucha nesie i ulica v Spišskej Novej Vsi.

Za vedeckú prácu mu bola udelená vedecká hodnosť doktora technických vied in memoriam. Pri príležitosti 30. výročia SNP mu bola na jeho rodnom dome odhalená pamätná doska. V roku 2016 bolo jeho meno umiestnené na panteón osobností Sučian.

Pri príležitosti výročia narodenia si vďační Sučanci pripomínajú jeho pamiatku krátkym pietnym aktom za účasti predstaviteľov obce, rodiny a členov ZO SZPB.

Martin Matula, predseda ZO SZPB Sučany

Slovenský zväz protifašistických bojovníkov

So sídlom Štúrova 8, 815 72 Bratislava – Staré Mesto

Právna forma: Občianske združenie

IČO: 00177431

Vyzývame svojich členov, priateľov a sympatizantov, aby využili možnosť poukázania 2-percentného podielu zaplatenej dane z príjmov a poskytli tak podporu na našu činnosť v roku 2017.

■
SZPB bol na tento účel zaregistrovaný dňa 28. 11. 2016 v zozname prijímateľov 2 % dane v Notárskom centrálnom registri (www.notar.sk) pod sp. zn. NCRpo6183/2016. Aktuálne tlačivo sa dá stiahnuť na našej webovej stránke www.szpb.sk

■
Tlačivo po vyplnení je potrebné podať na daňovom úrade podľa miesta trvalého bydliska spolu s potvrdením o príjme, ktoré vystaví zamestnávateľ v prípade, ak ste zamestnancom do 30. 4. 2017.

Ak ste podnikateľom, podávate vyhlásenie k 2 % dani priamo v daňovom priznaní do termínu podania daňového priznania na daňový úrad podľa miesta sídla firmy.

Za Váš príspevok a prejavenu dôveru vopred ďakujeme.

Ústredná rada SZPB

■
Kontakt: e-mail: ekonomka@szpb.sk

telefón: 02/38104942, 0911 151512 www.szpb.sk

ZO SZPB Sučany a JDS Sučany zorganizovali pre milovníkov kultúry návštevu Mestského divadla v Žiline. Na programe bola hra od Dostojevského *Zločin a trest*.

Je to psychologický pohľad na zločin, ktorý sa mohol odohrať v ktoromkoľvek období. Hra je posadená do súčasnej doby. Výborné naštudovanie hry, herecké obsadenie a umelecký zážitok. Predstavielka matky Janka Olhová, sa s našou skupinou na pamiatku odphotila.

Danuša Pročková

Výstava fotografií v Nitre mapuje históriu 2. sv. vojny

Svoju premiéru mala v sídle Európskeho parlamentu v Štrasburgu, postupne ju videli návštevníci aj v Ostrave, Brne a Lidiciach.

Vzácné fotografie mapujúce históriu druhej svetovej vojny predstavuje výstava „Cesta k veľkému víťazstvu: Od Stalingradu do Prahy“ v priestoroch nitrianskej Synagógy. Pripravilo ju mesto Nitra spoločne s mestom Volgograd a poslancom Európskeho parlamentu Jiřím Maštálkom.

Návštevníci si ju môžu pozrieť do 15. marca tohto

roka. „Výstava je podnetná a zaujímavá, najmä v súčasnej dobe je dôležité si tieto udalosti pripomínať,“ skonštatoval primátor Nitry Jozef Dvonč.

Fotografie predstavené na výstave mapujú históriu druhej svetovej vojny, najmä obdobie od roku 1942 do 1945, keď Červená armáda postupne oslobodzovala územie Európy od Stalingradu, súčasného Volgogradu, až po Berlín. Výstava bola pôvodne pripravená na 70. výročie víťazstva nad fašizmom.

Podľa TASR z 8. 2. 2017

Ján Lichota – významný občan Zbudze, jubilujúci dobrovoľník – „svobodovec“

Ján Lichota sa narodil 26. februára 1927 v Michalovciach. Jeho rodičia Andrej a Anna boli roľníkmi a bývali v obci Zbudza. Tu Ján prežil detstvo, absolvoval ľudovú školu a pracoval na malom rodičovskom hospodárstve.

Do radov 1. čs. armádneho zboru v ZSSR sa prihlásil 9. januára 1945 v Humennom. Bol pridelený do náhradného pluku s číslom kmeňového listu: 23678. Odtiaľ bol odvezený do výcvikového práporu v Snine. Prihlásil sa aj do poddôstojníckej školy, no absolvoval ju však až vo Svite, kam bola v súlade s postupom frontu presťahovaná.

Po jej absolvovaní bol 20. 3. 1945 povýšený na slobodníka. Všetky tieto presuny (Humenné – Snina – Humenné – Svit) absolvoval peši, ako aj ostatní spolubojovníci.

Dňa 23. 3. 1945 odišiel Ján Lichota do poľa k 3. čs. brigáde a zapojil sa do oslobodzovania L. Mikuláša. Neskôr velil družstvu, v ktorom mal aj jedného rodáka zo Zbudze (vojak Š. Širochman). V bojoch pred Žilinou bol 19. apríla 1945 ranený. Výbuch mínometného granátu mu zranil pravú nohu a pravé plece (pamiatku na tento moment, maličký úlomok granátu, vrastený do tkaniva v palci ľavej ruky, nosí v sebe už vyše 70 rokov). Zo zranení sa liečil vo vojenských nemocniciach vo Vyšných Hágoch a v Ružomberku.

V auguste 1945 bol prepustený do civilu. Ako záložník absolvoval aj tri cvičenia. Dňa 17. 4. 1965 bol povýšený na ča-

tára. Neskôršie mu bol priznaný štatút vojnového veterána.

Po vojne pracoval ako robotník v severných Čechách (Záluží okr. Most). Po návrate do Zbudze sa oženil a usadil. S manželkou Irenou, rodenou Macolovou, vychovali štyri deti. Desaťročia pracoval najmä v stavebných podnikoch a organizáciách v Michalovciach. Začínal ako robotník, neskôr bol vodičom, po doplnení stredoškolského vzdelania pôsobil v rôznych technicko-hospodárskych funkciách.

Aktívny bol aj spoločensky. Bol poslancom MNV obce Zbudza (1954–1990) a od roku 1958 aj predsedom, či tajomníkom MNV. Dlhé desaťročia (1967–2010) bol kronikárom a mal na starosti zápisy v „Pamätnej knihe obce Zbudza“.

Ján Lichota sa aktivizoval aj v iných spoločenských organi-

záciach v obci, najmä v SZPB. Ústredná rada tejto organizácie mu za významnú činnosť v domácom odboji a za dlhoročnú zásluhnú prácu v orgánoch a organizáciách zväzu udelila „Medailu M. R. Štefánika I. stupňa“.

Možno aj spomienky na vojnové roky, ale skôr dobrá partia, ho priviedli do poľovníckych združení, ktoré mali svoj revír aj v obci Zbudza. Bol členom poľovníckeho združenia „Líška“ so sídlom vo Vinnom a neskôr i poľovníckeho združenia „Kruhy“ so sídlom v Trnave pri Laborci.

Výstrely z jeho poľovníckej pušky oznamovali blízkym a susedom napr. aj príchod nového roka. Salvy, spolu s ostatnými kolegami, zazneli v obci napr. pri významných výročiach (ukončenie 2. svetovej vojny, Výročie SNP a pod.).

Ján Lichota sa osvedčil aj ako výborný znalec a pozorovateľ miestnej fauny, najmä poľnej a lesnej zveri a rôznych druhov vtáctva. Medzi jeho záľuby patrilo aj záhradkárčenie, najmä ovocinárstvo. Znovito sa v Zbudzi držal ešte pár rokov po tom, čo mu zomrela manželka, ktorej bol v starobe i chorobe oporou. Spoločnosť mu na čas robili len jeho obľúbení psi. V pokročilom veku sa utiahol k dcére Anne do susednej obce Staré.

V roku 2017 sa dožíva 90-tých narodenín v kruhu blízkej, rozrastajúcej sa rodiny.

Anton Meteňko

Na jubilantov nezabúdame

ZO SZPB v Čiernom Potoku okr. Rimavská Sobota mala k 31. 12. 2017 štyridsaťdeväť členov. Na obec, ktorá má 143 obyvateľov je to pomerne pekné číslo. No členmi sú väčšinou aj cezpolní.

Medzi najstarších patrí Štefan Kapec z Kalinova okr. Lučenec. Detstvo prežil v Čiernom Potoku a ako maloletý chlapec tu 4. 11. 1944 zažil odvečenie svojho otca nyilasovcami do koncentračného tábora. Maďarskí fašisti vtedy, čo bolo len 50 dní pred oslobodením obce, odviekli z nej 15 mužov, Slovákov.

Po založení ZO SZPB v Čiernom Potoku sa práve do nej prihlásil z úcty k pamiatke svojho otca a ostatných 14 rodákov. Osobne svojimi spomienkami a skúsenosťami oslovoval mladších členov o potrebe pôsobenia takej organizácie ako je SZPB.

Členovia výboru ZO SZPB v Čiernom Potoku navrhli Š. Kapca za dlhoročnú aktívnu prácu na vyznamenanie, ktoré mu bolo ÚR SZPB schválené a 4. 8. 2016 v podobe medaile M. R. Štefánika II. stupňa odovzdané priamo predsedom SZPB Pavlom Sečkárom.

* * *

Pri príležitosti 85-tych narodenín mu predseda výboru ZO SZPB, spolu s revízorom ZO SZPB Jánom Sebiňom, dňa 25. 1. 2017 zablahoželali v bydlisku v Kalinove. Spoločne s jeho dvomi dcérami a zaťmi sme mu zaželali pevné „sibírske zdravie a kaukazskú dlhovekosť“, aby nám mladším svojimi spomienkami odovzdával osobné skúsenosti z boja proti reálnemu fašizmu, ktorý ako mladý chlapec osobne zažil.

Jozef Pupala, predseda ZO SZPB v Č. Potoku

J. Kapec s dcérami a zaťmi.

IT milionári si stavajú bunkre s výzbrojou Na prípad apokalypsy

Informační technológovia zo Siliconovej doliny nakupujú zbrane, muníciu, motocykle a na prípad konca sveta si stavajú aj podzemné bunkre, informovali koncom januára noviny The Independent.

Konkrétne, zakladateľ sociálnej siete LinkedIn Reid Hoffman predpokladá, že minimálne polovica boháčov Kalifornie sa aktívne pripravuje na apokalypsu.

Bývalý produktový manažér Facebook Antonio García

Martínez si na ostrove v Tichom oceáne postavil dom a ten si nielenže vybavil generátormi a slnečnými akumu-

látormi, ale si ho aj vyzbrojil.

Bývalý generálny riaditeľ portálu Reddit zdôraznil, že náklady na výstavbu takýchto bunkrov sú opodstatnené.

Noviny poznamenávajú, že poprední IT-špecialisti sa najviac obávajú umelého intelektu. The Independent zdôrazňuje, že v budúcnosti môžu „múdre“ zariadenia nahradiť množstvo pracovných miest a zorganizovať vzburu proti ľudstvu.

A. Mikundová

ZRNKÁ HUMORU

V hlbokaj noci budí babka dedka. On vylakane skriekne:

– Čo sa stalo?

– Nič sa nestalo. Jednoducho nemôžem pochopiť, ako môžeš s takým malým dôchodkom tak pokojne spať.

* * *

Profesor skúša študentku a spýta sa jej:

– Ktorý ľudský orgán dokáže za niekoľko sekúnd zväčšiť svoj objem 6 až 8 krát?

– Penis, pohotovo odpovedá študentka.

– Slečna, je to síce zornica oka, ale toho muža sa držte, dodáva s úsmevom pán profesor.

* * *

Sexuálna poloha „na cibuli“ prebieha asi takto:

Manželka sa po spoločnej večeri vyzlečie a muž plače...

* * *

– Už viem prečo je otecko taký tlstý, chváli sa 4-ročný Janko mamičke.

– Prečo? Spytuje sa zvedavá matka.

– Videl som ako ho sekretárka nafukuje, pyšne odpovedá synček.

* * *

– Si nejaký uťahaný hneď zrána.

– Vôbec to nechápem, ešte pred chvíľou som sa cítil tak dobre a potom som sa zobudil.

* * *

– Prečo ste taká smutná, kolegyňa?

– Mám strašnú smolu, v týchto dňoch som sa chcela už po piaty raz vydať z lásky. Opäť však vysvitlo, že dotyčný nemá ani fuka.

* * *

Na políciu príde občan a oznamuje policajtovi:

– Dnes som urobil dopravný priestupok. Nedal som prednosť cyklistovi.

– Vy ste ale poctivý vodič, že ste sa priznali. Nedám vám ani pokutu. Samozrejme, len ak si na

vás nebude sťažovať ten cyklista. – Nebude, pán policajt, buďte bez obáv, ten je úplne na placku.

* * *

Povzdychol si jeden moralista:

– Len u kojencov môžeme s istotou povedať z čoho žijú. Všetci ostatní sú podozriví.

* * *

– Mne trvá milovanie hodinu a päť minút.

– To si dobrý. Ako to vydržiš?

– Päť minút akt a potom ma manželka hodinu kriesi.

* * *

Hovori dedinčanka susedke:

– Ten náš kohút je ako môj Jano. Behá za každou sprostou slipekou.

* * *

– Vieš, že sa počasie dá aj kolektívne ovplyvňovať?

– Ako?

– Keď dlho neprší, poľnohospodári sa začnú mračiť a mračia sa dovtedy, kým nezačne pršať.

pomôcky: ACHA, LEEDS, PEVAR	usiloval sa najst	spôsobilvala nudu	autor výroku: Goethe	nástroj na rezanie	hmyz podobný včele	EČV Krupiny	behal okolo niečoho	hranol na pripavenie kolajník	azda	vietor, po česky	priradovacia spojka	solmizačná slabika	chem. zn. india
EČV Humenného			kopaním obrob						francúzske mužské meno				
1. časť tajničky													
ženské meno					kráčať							3. časť tajničky	záverečné slovo modlitieb
vynikajúca herečka					sídlo v Indii						predložka		
vedecký názov krídla				kahanec						na toto miesto			
solmizačná slabika			tahal, po česky						šúpe				
	mužské meno	spadol							EČV Levic				
		pulz						citrón, po anglicky					
sorta hrozna							predná strana mince		indické tvrdé drevo				hoci, po česky
							chem. zn. iridia						
2. časť tajničky													
opice					rybie vajčko					ženské meno			
										poskakuj			

Správne vylúštenie tajničky z č. 2 znie: ...žijú kratšie, ale dlhšie jedia.
Knihu posielame **Elene Bakošovej do Liptovského Hrádku.**

Vylúštenie tajničky posielajte na adresu: Redakcia Bojovník, Štúrova 8, 815 72 Bratislava, alebo na e-mail: bojovník@szpb.sk.

BOJOVNÍK

Vydáva Slovenský zväz protifašistických bojovníkov • Šéfredaktor Dr. Vladimír Mikunda, editor Dr. Vladimír Dobrovič, redaktorka Mgr. Adriana Mikundová, tel. 02/38 10 49 48 • Internet: www.szpb.sk, e-mail redakcia: sefredaktor@szpb.sk, bojovník@szpb.sk, zlata.haringova@szpb.sk • Redakčná rada: predseda – Viliam Solovič, tajomník Dr. Vladimír Dobrovič, členovia – Doc. PhDr. Jozef Bystrický, CSc., RSDr. Jozef Petráš, Mgr. Lubomír Jančo, Doc. PhDr. Viliam Longauer, CSc., JUDr. Jozef Pupala, PaedDr. Jozef Rodák • Sídlo vydavateľa a adresa redakcie: Štúrova 8, 815 72 Bratislava • IČO 00177431 • Neobjednané rukopisy a fotografie sa nevracajú • Vychádza dvoj týždne, cena jedného čísla 0,70 € (0,44 € pre predplatiteľov) • Objednávky na predplatné prijíma každá pošta a doručovateľ Slovenskej pošty • Objednávky (aj do zahraničia) vybavuje Slovenská pošta, a.s., Stredisko predplatného tlačie, Uzbecká 4, 820 14 Bratislava 214, e-mail: predplatne@sposta.sk • Predaj v novinových stánkoch zabezpečuje MEDIAPRINT-KAPA, Pressegresso, a.s., Vajnorská 137, 831 04 Bratislava • Tlač: DOLIS, s.r.o., Grösslingova 45, 811 09 Bratislava • Grafická úprava: Peter Procházka – G-T-P. Ročník XLI (LXII) • Podávanie novinových zásielok povolené riaditeľom pošt pod č. 2606/93 zo dňa 27. 7. 1993 a RPR poštu Ba 12 z 15. 12. 1993 pod č. 191/93 • Index č. 49 036, ISSN 0323-2018 • Evidenčné číslo: EV 204/08. Titul neprešiel jazykovou korektúrou.

HISTORICKÝ KALENDÁR

21. február 1945 – Anglo-americké letectvo bombarduje Bratislavu.

21. február 1951 – Prvé zasadnutie Svetovej rady mieru v Berlíne. Dňa 25. 2. prijala výzvu na uzavretie dohody o neútočení medzi piatimi veľmocami.

22. február 1938 – Hitler požaduje pripojenie 10 miliónov Nemcov v Rakúsku a ČSR k Nemecku.

23. február 1943 – Prejav K. H. Franka v pražskej Lucerne k totálnej mobilizácii v českých krajoch.

23. február 1944 – 1. čs. samostatná brigáda v ZSSR je vyznamenaná Radom Suvorova II. stupňa.

Za veliteľa 3. čs. samostatnej brigády je vymenovaný plk. Jaroslav Selner, plk. gšt. V. Talský je odvolaný na žiadosť SNR a preradený k náhradnému pluku 1. čs. armádneho zboru v ZSSR.

23. február 1945 – D. Eisenhower útočí na západnú hranicu Nemecka. K dispozícii má vyše 100 prvotriednych amerických, britských, kanadských a francúzskych divízií. Protivníkom im bolo 55 nekompletných nemeckých divízií. V obrnenej technike je prevaha spojencov najmenej trojnásobná, vo vzduchu sú takmer bez konkurencie.

24. február 1920 – V Nemecku je založená NSDAP.

24. február 1942 – Začala vysielať rozhlasová stanica Hlas Ameriky.

25. február 1946 – Do tohto dňa sa ozbrojené sily ZSSR nazývali Červená armáda (do 26. júla 1940 RRČA) a od tohto dňa Soviet-ská armáda. V tento deň boli zlúčené aj ľudové komisariáty obrany a vojenského námorníctva do Ľudového komisariátu ozbrojených síl, ktorý sa po ďalšom mesiaci stal ministerstvom.

27. február 1933 – Požiar Ríšskeho snemu – Reichstagu.

27. február 1939 – Veľká Británia a Francúzsko uznali vládu generála Franca.

27. február 1943 – 19-ročný gardový vojak Alexander Matvejevič Matrosov (neskôr Hrdina ZSSR) prikryl prsami delovú hlaveň nepriateľskej pevnosti.

27. február 1943 – V Nórsku zoskočili parašutisti hnutia Hankelihu a spoločne s antifašistami vyhodili do vzduchu závod na výrobu tzv. ľahkej vody.

27. február 1945 – V bojoch 2. čs. paradesantnej brigády s jednotkou Edelweiss v chotári obce Bzince pod Javorinou padlo 16 partizánov. Komando popravilo 27 zranených partizánov a občanov na cintoríne v Novom Meste nad Váhom.

Pri osade Cetuna padol aj partizánsky veliteľ Miloš Uher.

27. február 1945 – Predsedníctvo SNR vydalo nariadenie o konfiškácii pôdy Nemcov, Maďarov a zradcov národa. Nariadenie bolo základom ďalšej pozemkovej reformy.

27. február 1961 – Areál obce Kalište je vyhlásený za národnú kultúrnu pamiatku.

Marec 1942 – Nemci požiadali o 20 000 mladých, práceschopných židov zo Slovenska, ktorí mali byť pozbavení slovenského občianstva. Vláda s tým súhlasila a Nemecko si k tomu vypýtalo ešte aj 500 mariek „na zaškolenie“ každej osoby.

1. marec 1932 – Japonské vojská vtrhli do Číny a vytvorili projaponské Mandžusko.

1. marec 1942 – Hitler vydáva výnos o likvidácii Židov, slobodných murárov a s nimi spojených protivníkov národného socializmu.

1. marec 1942 – Nariadenie o zhabaní Židom šatstva a bielizne. Mohli si z každého ponechať len po jednom kuse odevu.

1. marec 1945 – Počas bojov medzi americkými a japonskými vojskami zahynul americký dôstojník, pôvodne pochádzajúci zo Slovenska, seržant Michael Strank, ktorý sa zúčastnil druhého vztýčenia americkej vlajky na vrchu sopečného ostrova Iwodžima – Suribači.

1. marec 1948 – Na konferencii zástupcov všetkých odbojových organizácií na Slovensku bolo vytvorené Ústredie odbojových zväzov, ktoré malo za úlohu pripraviť zlúčenie všetkých odbojových zväzov na Slovensku.

2. marec 1943 – 1. čs. poľný praporek v ZSSR je zasadený do obrany pri Charkove.

2. marec 2006 – Ruský prezident V. Putin priznal morálnu zodpovednosť Ruska za inváziu do Československa v auguste 1968.

3. až 15. marec 1943 – Straty 1. čs. samostatného poľného práporu v ZSSR v boji o Sokolovo činia 153 mŕtvych (vrátane 3 veliteľov rôt a 10 veliteľov čiat, t.j. takmer všetci velitelia týchto stupňov), 122 nezvestných, 92 ranených, 33 chorých. Straty techniky: 2 delá a 11 mínometov, 11 protitankových pušiek a 31 guľometov.

Škody spôsobené nepriateľovi: zničených 21 tankov, 4 obrnené transportéry a do 400 vojakov.

3. marec 1944 – Z Istambulu do Bratislavy pricestoval styčný dôstojník čs. MNO z Londýna kpt. Jaroslav Krátky.

3. marec 1945 – Za antifašistické postoje je vo Flossenburgu popravený veliteľ Rýchlej divízie gen. Štefan Jurech.